NACHIYAR THIRUMOZHI

(TAMIL)

This book is published with the financial assistance of TIRUMALA TIRUPATI Devasthanams under their Scheme Aid to publish religious books

Published by

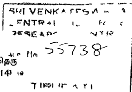
Prof **K. Vengatachalam,** M A

நாசசியார் திருமொழி

முதறபதிபபு : ஜுன, 1991

பதிபபுரிமை ஆசிரியர்கடகே

விலை ரூ 20-00

விற்பனை உரிமை

பூவழகி பதிபபகம

29/2 சீனிவாச பெருமாள சனனதி தெரு

இராயபபேடடை சென்னை-600 014

தொலைபேசி 867189

NACHIYAR THIRUMOZHI (TAMIL)

Author	:	Prof K Vengatachalam M A Thandalai Illam, 3 Kemp Road, Bangalore 560 005
First Edition	:	June, 1991
Copies	:	1000
		Published With financial assistance from Tirumala Tirupati Devasthanams Tirupati
Copy right	:	With the author
No of Pages	:	122
Price	:	Rs 20/
Size	:	D/D 1/16 Size
Printers	:	Moovendhar Achagam Royapettah Madras 600 014

முகவுரை

ஆழ்வார்கள் பகதிக் கடலில் ஆழந்தவாகள அறிவில் ஆழம் உடையவர்கள அவர்தம் பாடல்கள் பக்திச செறிவுடையன மறைப பொருளை விளக்குவன தமிழ் வேதம்—தமிழ் மறை எனப போறறபபடுவன ''நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம் என்னும் பெயரால வழங்கி வரும் சிறபபிற்குரியன

ஆழவார்கள் பனனிருவருள் கோதை எனனும் ஆண்டாள் ஒருவரே பெண்பாலார் அவா பெண்மையின திருவுருவாகத் திகழந்தாா

இறைவனைப 'பரமானமா எனறும் உயிர்களைச 'சீவானமா என்றும் ஆனறோா குறிபபிடுவா சீவான்மாக்கள் இறைவனாகிய பரமான்மாவிடம் செறிந்த அனபு கொளள வேண்டும் செறிநத அன்பு என்றால் என்ன? அதனை உவமை மூலம் விளக்கலாம காதலி ஒருததி தன காதலனிடம் காட்டும் காதலாகிய அனபு போல அமைவதே செறிந்த அன்பு ஒவவொரு சீவானமாவும் தன்னைக் காதலியாகவும் இறைவனைக் காதல னாகவும கொணடு இறைவனிடம் செறிந்த அனபு செலுதத வேணடும் ஆணே ஆயினும் பெண்ணே ஆயினும் பரமான்மாவை அசசீவானமா நோககும்போது தனனைக் காதலியாகவே கொளளல வேண்டும்

ஆழவார்களும நாயன்மார்களும் தாங்கள் ஆடவராக இருந்த போதிலும் தமமை நாயகியராகவும் இறைவனை நாயகனாகவும் கொண்டு அனபு செலுததியுள்ளனர் எனபுருசப பாடியுள்ளனர். இதனைக 'கடவுள மாடடு மானிடப பெணடிா நயததல எனக் கூறுவர் இவவகையில ஆடவர் ஒருவர் தம்மை நாயகியாகக் கருதிக கொணடு கடவுளாகிய நாயகனை வரிததுக் கொளளலாம எனினும பெணடிர் ஒருவா தாம பெண்ணாகவே இருபபதால இறைவனை நாயகனாக வரித்துக கொள்ளுவதில் கிளர்நதெழும ஈடுபாடு இயலபாகவே இருககுமனறோ? அதனால பகதியில பெண்பாலார் தனிசசிறபபுககு உரியவராகின்றனா இநத நோக்கில ஆண்டாளின பகதியுணர்வைக காணடல் வேணடும்.

'சூடிக் கொடுதத சுடர்க்கொடி' என்றும், 'நாச்சியார்' என்றும் பாராடடபபடும் ஆணடாள் பாடி அருளியவை 'திருப பாவை ப பாடல்கள் முபபதும, நாசசியார் திருமொழிப பாக்கள் நூறறு நாறபத்து மூனறும ஆக 173 பாடலகளாம் இவற்றுள் திருபபாவை முபபதும் ஓரளவு மக்களிடையே பரவியுள்ளன எனினும், நாச்சியார் திருமொழிப பாக்கள் அநத அளவில் பரவவில்லை திருபபாவையின் பொருளை அனைவரும் உணர்நது கொள்ளும் வண்ணம் திருபபாவை பலவேறு உரைகளுடன வெளி வந்துள்ளது நாச்சியார் திருமொழியை அவவாறு மக்கள உணர்நது கொளள உதவும் கையடககமான நூல இதுவரை வெளி வந்திருபபதாகத தெரியவில்லை அக்குறையை நிறைவிப பதற்காகவே இச்சிறு நூல வெளிவருகின்றது

ஆண்டாள அருளிய 'நாசசியார் திருமொழி'யில மொததம் பதினான்கு திருமொழிகள் உள்ளன ஒனறு இரண்டு மூனறு ஏழு எடடு, ஒனபது பததுு, பதினொனறு பனனிரண்டு பதினமூனறு, பதினான்கு ஆகிய பதினொரு திருமொழிகள் ஒவவொன்றும் பததுத் திருபபாசுரஙகளையும் நானகு ஐநது ஆறு ஆகிய மூனறு திருமொழிகள ஒவவொன்றும் பதினொரு திருபபாசுரஙகளையும் கொண்டவை இத்திருமொழிகள பதினான்கும் ஆண்டாளின கடவுட காதலைத தெளிவுற விளககுகின்றன கண்ணனின் சிறப்புகளையும் திருவிளையாடலகளையும் கூறுகின்றன பலவகை யாபபு வடிவஙகளுடன மிளிர்கின்றன உவமை முதலிய அணிகளால ஒளிவீசுகின்றன உலக வழககும் பழமொழி களும பெற்றுத் திகழ்கின்றன ஒவவொரு திருமொழியின் இறுதிப பாசுரமும அத்திருமொழியை ஓதுவதனால விளையும் பயனை எடுததியம்புகின்றது அப்பாசுரததில ஆண்டாள தம்மை வில்லிபுத்தூர்ப பெரியாழவாரின் மகளாகக் கூறிக் கொள்ளு கிறார்

முதல திருமொழியில் ஆண்டாள் தம்மைக் கண்ணனிடம் கூட்டும்படிக் காமதேவனை வேணடுகிறார் 'மானிடவர்க் கென்று பேசசுபபடில வாழகிலலேன் என உறுதியாகக் கூறுகிறார்

இரண்டாம் திருமொழியில இடைச சிறுமியர் தாம் கட்டிய சிறறிலைச் சிதைக்க வேண்டாமென்று கண்ணனை வேண்டிக் கொள்கின்றனர் பிறகாலத்தெழுநத பிளளைத்தமிழ எனும் சிற்றிலக்கியத்தின் உறுபபாகிய சிறறில பருவத்தின தோற்று வாயினை இங்குக் காண்கிறோம்

கண்ணன், ஆயச்சிறுமியரின் ஆடைகளைக் கவர்ந்து கொண்ட போது, தமதுஆடைகளைத் தருமாறு ஆசிறுமியர் வேண்டுவதாக மூன்றாம் திருமொழி அமைந்துள்ளது

தலைவி தன் காதலனுடன் கூடுவதற்கே விழைகிறாள் தலைவன் தன்னை வந்து கூடுவானோ இல்லையோ என்று மயங்கிக் கூடல் இழைத்துப் பார்க்கிறாள் கூடுமாகில் கூடிடு கூடலே என்று கூடல் இழைத்துப் பார்க்கும் நிகழ்ச்சியினை நான்காம் திருமொழி விளக்குகின்றது

ஐந்தாம் திருமொழி ஆண்டாள் தம் காதலனாகிய கண்ணன் வருமாறு கூவியருளுமாறு குயிலினை வேண்டுவதாக அமைந்துள்ளது திருவாசகத்தில் அமைந்துள்ள குயிற்பத்தினை இது நினைவூட்டுகிறது

ஆறாம் திருமொழி ஆண்டாள் தாம் கண்ட கனவின் வழியாகத் திருமண நிகழ்ச்சிகளை முறைப்படுத்திக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது இவ்வாறு திருமண நிகழ்ச்சிகளை வேறு யாரும் தொகுத்துப் பாடியதாகத் தெரியவில்லை

ஏழாம் திருமொழி கண்ணன் திருக்கையில் அமைந்துள்ள வெண்சங்கினைப் பலவாறு புகழ்ந்து கூறிக் கண்ணனின் வாய்ச் சுவை, நாற்றம் பற்றிச் சங்கினை நோக்கி வினவுவதாக அமைந்துள்ளது

எட்டாம் திருமொழி, கண்ணனிடம் மேகத்தைத் தூதனுப்பும் 'மேகவிடுதூது' ஆகும்

ஒன்பதாம் திருமொழியில் ஆண்டாள் திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமானை வழிபடுகின்றார்

பத்தாம் திருமொழி, கார்க்கோடல் முதலிய பூக்களையும் குயில்கள், மயில்கள், மேகம் கடல் முதலியவற்றையும் நோக்கிக் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியாகத் தலைவி தன் பிரிவுத் துன்பத்தைக் கூறுவதாகும்

பதினோராம் திருமொழியில் தலைவி தன் தலைவனாகிய மாயன் செய்கைக்கு மானம் பொறாது தாயமார் முதலியோரை நோக்கி வருந்திக் கூறுகிறாள்

பன்னிரண்டாம் திருமொழியில் தலைவி தன்னைக் கண்ணன் உள்ள இடத்திற் கொண்டு சேர்க்குமாறு உற்றாரை வேண்டிக் கொள்கிறாள்.

பதின்மூன்றாம் திருமொழி தலைவி, கண்ணன், அணிந்த ஆடை முதலியவற்றைக் கொண்டு தன் வாட்டத்தைத் தணிக்கு மாறு கூறுவதை விளக்கும்

பதினான்காம் திருமொழி வினா விடையாக அமைந்து விருந்தாவனத்தில் கண்ணனைக் கண்ட நிகழ்ச்சியைக் கூறுவதாகும்

நாச்சியார் திருமொழி பக்திச் சுவையும் இலக்கிய எழிலும் நிறைந்த ஓதுவார் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் என்பது தெளிவு

என் அருமை நண்பரும் உடன்பிறவாச் சகோதரருமான புலவர் திரு மா விசுவநாதன் அவர்கள் என்பால் பன்முறை கூறி இங்ஙனம் ஒரு நூல் வெளியிட வேண்டும் எனத் தூண்டியதன் பயனே இந்நூல் ஆகும் பாடல்களைப் பன்முறை மீண்டும் மீண்டும் படித்தற்கும் பாடற் பொருளை நுண்ணிதாக அறிந்து கொள்வதற்கும் இவ்வுரையினைத் தெளிவாக அமைத்து அழகிய வடிவு கொடுப்பதற்கும் அவர் பேருதவி செய்துள்ளார் அவர் உதவியிலரேல் இந்நூல் வெளிவரும் வாய்ப்பு இருந் திருக்காது என்பது முற்றிலும் உண்மையாகும்

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்னாற்றுங் கொல்லோ உலகு

என்ற குறளை நினைந்து அவரைப் போற்றுகிறேன்

நாச்சியார் திருமொழி அனைவருக்கும் விளங்க வேண்டிமே என்ற கருத்தில் ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் எளிய நடையில் தெளிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது வைணவப் பெரியார் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை போன்ற பேரறிஞர்களின் உரைகளை உளங் கொண்டு உரையினை எவ்வளவு எளிமையாக்கித் தரமுடியுமோ அவ்வளவு எளிமையாக்கித் தந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது டாக்டர் மு வ அவர்களின் 'திருக்குறள் தெளிவுரை' நூல் அமைந்துள்ளது போல் இந்நூலும் ஒரு பக்கம் பாடலும் அதன் எதிர்ப் பக்கம் உரையுமாக அமைந்துள்ளது நூலின் இறுதியில் குறிப்புரையும் பாடல் முதற் குறிப்பும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன

இந்நூல் வெளிவருவதற்குப் பொருள் உதவி செய்துள்ள திருமலை—திருப்பதி தேவஸ்தானத்தினர்க்கும், இந்நூல் வெளி வரப் பேருழைப்பும் ஊக்கமும் நல்கிய புலவர் திரு மா வி அவர்கட்கும் இதனைத் திறம்பட அச்சிட்டுக் கொடுத்த மூவேந்தர் அச்சகத்தினர்க்கும் நூலின் முகப்பு அட்டையில் இடம் பெறும் ஆண்டாள் திருவுருவப்படம் வரைந்துதவிய ஓவியர் திரு ஜமால் அவர்கட்கும் என் நன்றி உரியதாகும்

இநநூலை வெளியிடுவதற்குச செநதமிழச் செலவா, கலவிக காவலர், டாக்டர் ம வே ஜெயராமன அவர்கள எனககு அளிதத ஊக்கமும் ஆக்கமும அளவிலடங்கா அவாகட்கு என பணிவார்நத வணககமும உளமார்நத நனறியும் உரியன

என அனபிறகுரிய நண்பரும் திருபபதி திருவேங்கடவன் பலகலைக் கழகத தமிழத துறைத தலைவருமான பேரா டாகடர் பொன சௌரிராசன அவாகள எனககு அளிதத எழுசசியும் பெரிதாகும அவாகட்கும் என உளமார்நத நன்றி உரியதாகும்

இநநூல அசசேறி வெளிவருவதறகு உரியன யாவும் செயது உதவிய என அருமை இளவல—சென்னை குருநானக கல்லூரித தமிழத துறைத தலைவர் பேராசிரியர் திரு அ இளமவழுதி அவர்களின் பேருதவியை எனறும மறவேன அனபுடன அவரை வாழததி மகிழகினறேன

இஙஙனம

பெங்களூா 5
10 4 1991

தண கி வேஙகடாசலம

உளளுறை

ஆண்டாள் வரலாறு

ஆண்டாள பெரியாழவாா பெறறு வளர்தத பெணகொடி திருவிலலிபுததூரில பெரியாழவார் வடபெருங கோயில உடையானாகிய திருமாலுககுத திருநநதவனம அமைதது மலாத தொணடு செயது வநதனா அநத நநதவனததில திருத்துழாயககு மண கொததிக கொணடிருநதபோது அமமணணில திருஆடிபபூர நாளில கண்டெடுதத குழநதை ய ஆணடாள பெரியாழவாா அம்மகவுககுக் கோதை எனற பெயர் சூடடித தம திருமகளாகக் கொணடு வளர்தது வநதாா

கோதையின திருவுள்ளததில திருமாலாகிய இறைவனையே நாயகனாகக சொளள வேணடும எனற வேடகை எழுநதது அதனால தநதையாா திருமாலுக்கெனக கடடி வைத்திருநத மாலையை நாள்தோறும தான சூடி அழகு பாாத்து மகிழலானார் அதன பினனரே அமமாலை இறைவனுககுச சூடடபபடடது இது பெரியாழவாாககுத தெரியாது இபபடிப பல நாடகள கழிநதன ஒரு நாள இதனைப பெரியாழவார் பார்த்துவிடடார் தம மகள் செயத செயலைக கணடு சினங்கொணடார் அனறு இறைவனுககு மாலை சாததவிலலை அன்றிரவு இறைவன அவர் கனவில 'இனறு ஏன மாலை சாததவிலலை? என்று வினவ ஆழவார் தம் மகளின செயலைக் குறிபபிடடார் இறைவன 'அவள சூடிக கொடுதத மாலையே எனககு மிகக விருபபம் என அருளினாா அனறு முதல ஆழவாரும தம் மகளாரின் பெருமையை உணர்நது, இறைவன அருளியபடி நாளதோறும்

'கோதை சூடிக் கொடுதத மாலையினையே இறைவனுக்குக சூடி வருவார் ஆயினார

சூடிக கொடுதத சுடர்க் கொடியாகிய ஆண்டாள் ஆழந்த பக்தியில சிறந்து விளங்கித திருபபாவை, நாசசியார திருமொழி செயதருளினார்

ஆணடாள் மணபபருவம் எயதியபோது, தந்தையார் மணம் செயவிகக விருமபினார ஆண்டாள மானிடவாக கென்று பேசசுப படில வாழகிலலேன திருவரஙகத தமமானுக்கே வாழககைபபடுவேன என்று உறுதி மொழிநதார திருவரஙசா ஆழவார கனவில் தோனறி 'உமது மகளைத திருவரஙகததிறகுக கொண்டு வாரும அவளை நாம மணநது கொளவோம என்று அருளினார் அதுமடடுமனறித திருவரஙகச செலவனார திருவரஙகததிலுளள தம் அடியவாகா கனவிலும தோனறி நீஙகள திருவிலலிபுததூர் சென்று ஆணடாளை அழைதது வாருஙகள என்றும் அருளிச செயதார ஆணடாள் திருவரஙகததுககு மணிப பலலககில அழைததுவரப பெறறார் அழகிய மணவாளன திருமணடபம் அடைநத ஆணடாள திருமணக் கோலததுடன திருவரஙகப பெருமாளை அணுகி வணஙக, இறைவனும அவரை ஏறறு அருள் புரிநதான

திருவாடிப பூரததுச செகததுதிததாள வாழியே
திருபபாவை முபபதும செபபினாள வாழியே
பெரியாழவார பெறறெடுதத பெணபிளளை வாழியே
பெருமபுதூா மாமுனிககுப பினஆனாள வாழியே
ஒருநூறறு நாறபதது மூனறுரைததாள வாழியே
உயாஅரஙகாக கேகணணி உகநதளிததாள வாழியே
மருவாரும திருமலலி வளநாடி வாழியே
வணபுதுவை நகாககோதை மலாபபதஙகள வாழியே

ஆணடாள பாடியருளிய

“நாச்சியார் திருமொழி”

தெளிவுரை

நாசசியாா திருமொழித தனியனகள

வெணபா

அலலிநாள தாமரைமேல ஆரணஙகின இனதுணைவி
மலலிநா டாணட மடமயில—மெலலியலாள
ஆயா குலவேநதன புகுததாள தெனபுதுவை
வேயா பயநத விளககு 1

கடடளைக கலிததுறை

கோலச சுரிசஙகை மாயனசெவ வாயின குணமவினவும
சீலத தனளதென திருமலலி நாடி செழுஙகுழலமேல
மாலைத தொடைதென னரஙகருக கீயும மதிபபுடைய
சோலைக கிளிஅவள தூயநற பாதம துணைநமககே 2

—திருககணண மஙகையாணடான

தெளிவுரை

வில்லிபுத்தூர் வேயர் குலத் தலைவரான பெரியாழ்வார் பெற்ற விளக்காகிய ஆண்டாள் அழகிய இதழ்களையுடைய அன்றலர்ந்த தாமரை மலரில் உறையும் திருமகளின் தோழியும் மல்லிநாடுடை ஆண்ட இளமயிலும், மென்மைத் தன்மை உடையவளும், இடையர் குலத் தலைவனாகிய கண்ணனின் திருமேனியிற் பொருந்தியவளும் ஆவாள் 1

அழகிய சங்கினை நோக்கிக் கண்ணனின் சிவந்த வாயின் சிறப்பியல்புகளைக் கூறுமாறு கேட்கும் பண்புடையவளும தென்திரு மல்லி நாட்டுத் தலைவியும் தன் அழகிய கூந்தலில் சூடிய மாலையினைத் தென்னரங்கப் பெருமானுக்குக் கொடுக்கும் பெருமையுடையவளும் சோலைக்கிளி போல இனியமொழியினை யுடையவளும் ஆகிய ஆண்டாளுடைய தூய திருவடிகள் நமக்குத் துணை 2

அறுசீா ஆசிரிய விருததம

தையொரு திஙகளும தரைவிளககித
    தணமண டலமிட்டு மாசிமுனனாள
ஐயநுண மணறகொணடு தெருவணிநது
    அழகினுக கலஙகரித தனஙகதேவா!
உயயவும ஆஙகொலோ? எனறுசொலலி
    உனனையும உமபியையும தொழுதேன
வெயயதோா தழலுமிழ சககரககை
    வேஙகட வறகெனனை விதிககிறறியே 1

வெளளைநுண் மணறகொணடு தெருவணிநது
    வெளவரைப பதனமுனனம துறைபடிநது
முளளுமில லாசசுளளி யெரிமடுதது
    முயனறுனனை நோறகினறேன காமதேவா!
களளவிழ பூஙகணை, தொடுததுக கொணடு
    கடல்வணணன எனபதோா பேரெழுதி
புளளினை வாயபிளந தானெனபதோா
    இலக்கினிற் புகவெனனை எயககிறறியே 2

முதல் திருமொழி

ஆணடாள தனனைக கணணனிடம
கூட்டுமபடிக காமதேவனைத தொழுதல

காமதேவனே! நான தைததிஙகள முழுவதும கண்ணன எழுநதருளும இடததைத தூயமைபபடுததி, அழகிய பெரிய கோலமிட்டு, மாசித திஙகளின முறபாதியில தெருவெலலாம அழகிய நுணமணல பரபபி, அழகு மிகும்படி மேலும நன்றாக அலஙகரிதது, நான வாழவும கூடுமோ எனற விருபபததாலே உனனிடம முறையிடடு, உனனையும உன தமபியையும தொழுதேன கொடிய நெருபபினைக் கக்குகினற சககரப படையினைக் கையிலேநதிய திருவேஙகடவனிடம எனனைச சோததருள வேண்டும 1

காமதேவா! நான் வெள்ளை நுண்மணல கொண்டு தெருவை அலஙகரித்து, கிழககு வெளுபபதறகு முன நீராடி, முள எறும்பு முதலியவை இலலாத தூய உலர்ந்த விறகினை நெருபபிலிட்டு முயற்சியுடன உனக்கு நோனபு நோறகின்றேன் தேன ஒழுகும மலரமபு தொடுததுக் கொணடு கடல வணணன் பெயர் எழுதி பகாசரனின வாயினைப பிளநதவன் எனற இலக்கினில என்னை எயவாயாக 2

மகதான னறுமலா முருகமலா
    கொணடுமுப போதுமுா னடிவணஙகி
ததது வ மிலியெனறு நெஞசெரிநது
    வாசகத தழிததுனனை வைதிடாமே
கொததலாபூங கணைதொடுததுச சொணடு
    கோவிநதன எனபநோா பேரமுதி
விததகன வேஙகட வாணனெனறும
    விளஙகினிற புசிவனனை விசிககிறறியே 3

சுவரில புராணரின பேரெழுசிச
    சுறவுநற கொடிசளும துரஙசஙகளும
கவரிப பிணாககளும கருபபுவிலலும
    காடடிததந தேனகணடாய சாமதேவா!
அவரைப பிராயந தொடஙகிஎனறும
    ஆதரித தெழுநதவென தடமுலைசள
துவரைப பிரானுககே சஙகறபிததுத
    தொழுதுவைத தேனஒலலை விதிசகிறறியே 4

வானிடை வாழுமஅவ வானவாககு
    மறையவா வேளவியில வகுதத அவி
கானிடைத திரிவதோா நரிபுகுநது
    கடபபதும மோபபதும செயவதொபப
ஊனிடை யாழிசங குததமறகென(று)
    உனனித தெழுநதவென தடமுலைகள
மானிட வாககென்று பேசசுபபடில
    வாழகில லேனகணடாய, மனமதனே! 5

ஊமதத மலரும முருசக மலரும ரெணடு முன்று வேளையும உன திருவடி தொழுது உண்மை தவறியவன என்று உளம கொதிதது இகழநது உன்னைத திட்டாதவாறு நீ மலரமபு தொடுததுக் கொணடு, சோவிநதா என்ற பெயா எழுதி விததகனாகிய வேஙகடவான எனனும விரகசினில புகுமாறு என்னை விதிபபாயாக 3

காமதேவனே! தொன்மையானவனே! உன் பெயரைச சுவரில எழுதி, உனககுரிய மீன கொடிகளையும குதிரைகளையும கவரிமானகளையும கருமபு விலலினையும படைதது வணஙகினேன இளம பருவம முதல துவரைப பிரானாகிய கணணனை விருமபிக் கிளாநதெழுநத எனனுடைய பருதத முலை களை அவனுககெனறே உறுதி செயது அது நிறைவேறுமபடி உன்னைத தொழுதேன விரைவில கைகூடும்படி விதிபபாயாக 4

தேவாகளுககாக மறையவாகள வேள்வியில இடட அவியினை காட்டில திரியும் நரியொன்று வநது தனதாககிக கொணடு மோநது பாாபபதைப போல, திருமேனியில சக்கரமும சங்கும் தரிதத கணணனுக்காக என்று எணணிக் கிளாந்தெழுநத என பருதத முலைகளை மானிடா் உரிமையாக்கிக கொளளுதல என்ற பேசசு எழுந்தால மனமதனே! நான உயிர் வாழ மாட்டேன என்பதை அறிந்து கொள் 5

உருவுடை யாரிளை யாாச(ள)நலலாா
ஓததுவல லாகளைச கொணடுவைகல
தெருவிடை யெதிரசொணடு பஙகுனிநாள
திருநதவே நோறகினறேன காமதேவா!
கருவுடை முகிலவணண்ன காயாவணணன
கருவிளை போலவணணன கமலவணணத்
திருவுடை முகததினில திருககணகளால
திருநதவே நோககெனக கருளுகணடாய 6

காயுடை நெலலொடு கருமபமைததுக
கடடி அரிசி அவலமைதது
வாயுடை மறையவா'மநதிரததால
மனமதனே! உனனை வணஙகுகினறேன
தேசமுன அளநதவன திரிவிக(கி)ரமன
திருககைக ளாலஎனனைத தீணடுமவணணம
சாயுடை வயிறுமஎன தடமுலையும
தரணியில தலைபபுகழ தரககிறறியே 7

மாசுடை யுடமபொடு தலையுலறி
வாயபபுறம வெளுததொரு போதுமுணடு
தேசுடைத திறலுடைக காமதேவா!
நோறகினற நோனபினைக குறிககொளகணடாய
பேசுவ தொனறுணடிங(கு) எமபெருமான
பெணமையைத தலையுடைத தாககுவணணம்
கேசவ நமபியைக காலபிடிபபாள
எனனுமிப பேறெனக(கு) அருளுகணடாய 8

காமதேவா! அழகிய வடிவும் இளமையும காம நூல அறிவும் உடைய பெணகளுடன சென்று நாளதோறும கணணன வரும் தெருவில் அவனை எதிர் கொண்டு, பஙகுனி நாளில மனத தெளிவுடன நோன்பு நோறகினறேன நீருணட கருமேகம போலவும் காயாம்பூப போலவும் கருவிளை மலா போலவும விளங்கும் மேனியுடைய கணணன தன செநதாமரை போனற முகததில் உள்ள திருககணகளால எனனை நனறாக நோககுமபடி அருளவாயாக 6

மன்மதனே! பசுங்காய நெலலும் கருமபும வெலலமும அரிசியும அவலும் படைதது, காம நூறபுலமையும இசையோடு ஓதும் திறமையும உடைய மறையவர்களின மநதிரததால உனனை வணஙகுகினறேன திரிவிககிரமனாக அவதரிதது மூவுலகையும அளநத நெடுமால தன திருககைகளால எனனைத தீணடுமபடி அருளி, அதனால என ஒளியுடைய வயிறும மென்மையான பருதத முலைகளும இவவுலகிலஉயாநத புகழ் பெறசசெயவாயாக 7

புகழும ஆறறலும மிகக காமதேவா! எம்பெருமானே! அழுக்கேறிய உடமபுடனும், விரிதத கூநதலுடனும, வெளுதத வாயுடனும, ஒரு வேளை மட்டும உணவுணடு நான நோறகினற நோனபினை நினைவில வைததுக கொள் இபபோது நான உன்னிடம சொல்வது ஒனறு உண்டு என பெணமை உயர்வடையும் வணணம, இவள கேசவ நமபியின திருவடிகளைப பற்றுவாள் என்னும் இபபேற்றினை எனக்கு அருளவாயாக 8

தொழுதுமுப போதுமுன ணடிவணஙகித
  தூமலா தூயதகொழு தேததுகினறேன
பழுதினறிப பாரகடல வணணனுகசே
  பணிசெயது வாழப பெறாவிடிலநான
அழுதழு(து) அலமந(து)அம மாவழஙக
  ஆறறவும அதுவுனக(கு) உறைககுஙகணடாய
உழுவதோா எருததினை நுகஙகொடு பாயநது
  ஊடடமின றிததுரா தாலொககுமே 9

கருபபுவில மலாககணைக காமவேளைக
  கழலினைப பணிநதஙகோா கரியலற
மருபபினை யொசிததுபபுள வாயபிளநத
  மணிவணணற(கு) எனனை வகுததிடெனறு
பொருபபனன மாடம பொலிநது தோனறும
  புதுவையா கோனவிடடு சிததனகோதை
விருபபுடை இனதமிழ மாலைவலலாா
  விணணவா கோனடி நணணுவரே 10

காமதேவா! மூன்று வேளையும் உன்னைத் தொழுது உன் அடிவணங்கித் தூயமலர் தூவி வழிபட்டுப் போற்றுகின்றேன் கடல் நிறமுடைய திருமாலுக்குக் குறையின்றித் திருப்பணி செய்து வாழும் பேறு பெறாவிட்டால் நாள் முழுதழுது குடுமாறி 'அம்மா' என்கக் கதறினால் அது மிகவும் உன் உள்ளத்துக்கு ? தாக்கும் (நீ அருளாவிடில் அது) உழுகின்ற எருதினை நுகத்தடி கொண்டு விலக்கித் தள்ளித் தீனியிடாமல் துரத்துவதைப் போன்றதாகும் (அது உனக்குப் பழியன்றோ?) 9

கரும்பு வில்லும் மலரம்பும் உடைய காமதேவனின் திருவடி பணிந்து, குவலயாபீடம் என்னும் யானை அலறும்படி அதன் கொம்பினை ஒடித்து நாரை வடிவில் வந்த பகாசுரனுடைய வாயினைக் கிழித்த மணிவண்ணனாகிய திருமாலிடம் என்னைச் சேர்த்து விடு என்று மன்மதனைப் போன்ற பாவிசைகள் கொண்டு திருவில்லிபுத்தூரின் தலைவராகிய பெரியாழ்வாரின் திருமகளான கோதை பாடிய இனிய தமிழ்ப் பாமாலை பாட வல்லார் தேவர் தலைவனாகிய திருமாலின் திருவடிகளை அடைவர் 10

இரணடாம திருமொழி

எழுசீா ஆசிரிய விருததம

நாமம ஆயிரம ஏதத நினற
    நாராயணா நரனே உனனை
மாமி தனமக னாகப பெறறால
    எமககு வாதை தவிருமே
காமனா போதரு காலம எனறுபங
    குனிநாள கடைபா ரிததோம
தீமை செயயும சிரீதரா! எஙகள
    சிறறில வநது சிதையேலே **11**

இனறு முறறும முதுகு நோவ
    இருநதி ழைததஇச சிறறிலை
நனறும கணணுற நோககி நாஙகொளும
    ஆவந தனனைத தணிகிடாய
அனறு பாலக னாகி ஆலிலை
    மேலது யினறஎம ஆதியாய
எனறும உனறனக கெஙகள மேலஇரக
    கமஎ ழாததெம பாவமே **12**

குணடு நீருறை கோள ரீ! மத
    யானைகோள விடுததாய! உனனைக
கணடு மாலுறு வோஙக ளைககடைக
    கணகளா விடடு வாதியேல
வணடல நுணமணல தெளளி யாமவளைக
    கைகளாற சிரமப படடோம
தெணடி ரைககடற பளளியாய! எஙகள
    சிறறில வநது சிதையேலே **13**

ஆயர் குலப் பெண்கள் சிற்றில் சிதைக்க
வேண்டா என்று கண்ணனை வேண்டுதல்

அன்பர்கள் ஆயிரம் திருநாமங்களால் போற்ற நின்ற நாராயணா! மனித குலத்தில் இராமனாகத் தோன்றியவனே! உன்னை எங்கள் மாமியாகிய யசோதை தன் திருமகனாகப் பெற்றதனால் எங்களுக்குத் துன்பங்கள் வராமல் இருக்குமோ? காமதேவன் வரும் காலம் என்று பங்குனி நாளில் வீட்டு வாயில்களை அழகு படுத்தினோம் குறும்புகள் செய்யும் சிரீதரனே! எங்கள் சிற்றிலை அழிக்காதே 11

ஊழிக்காலத்திலே திருப்பாற்கடலில் ஆலிலை மேல் குழந்தையாகத் துயின்ற எங்கள் முதல்வனே! இன்று முழுதும் எங்கள் முதுகு நோவப் பொறுமையோடு இருந்து நாங்கள் கட்டிய இச்சிறு வீட்டை நன்றாகக் கண்டு மகிழ விரும்பும் எங்கள் ஆசையை நிறைவேற்றித் தணிப்பாயாக உனக்கு எங்கள் மேல் எப்பொழுதும் இரக்கம் இல்லாதது நாங்கள் செய்த பாவமே 12

ஆழமான திருப்பாற்கடல்மீது உறங்கும் ஆண் சிங்கமே! கஜேந்திரன் என்ற யானையை முதலையின் வாயிலிருந்து காத்தவனே! உன்னைக் கண்டு மயங்கும் எங்களைக் கடைக்கண்களால் நோக்கியருளி எங்களைத் துன்பப்படுத்தாது இருப்பாயாக வண்டலிலுள்ள நுண்ணிய மணலைத் தெள்ளியெடுத்து எங்கள் வளைக் கைகளால் மிகவும் துன்பப்பட்டுக் கட்டினோம் அப்படிக் கட்டிய எங்கள் சிற்றிலைப் பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட பரமனே! சிதைக்காதே 13

பெயயு மாமுகில,போலவணணா' உனறன
பேசசம செயகையும எஙகளை
மைய லேறறி மயகக உனமுகம
மாய மநதிரம தானகொலோ?
நொயயா பிளளைகள எனபதற(கு) உனனை
நோவ நாஙகள உரைககிலோம
செயய தாமரைக கணணினாய! எஙகள
சிறறில வநது சிதையேலே 14

வெளளை நுணமணல கொணடு சிறறில
விசிததி ரபபட வீதிவாயத
தெளளி நாஙகள இழைதத கோலம
அழிததி யாகிலும உனறனமேல
உளள மோடி யுருக லலலாம
உரோடம ஒனறுமிலோம கணடாய
களள மாதவா! கேச வா!உன
முகததன கணகள அலலவே 15

முறறி லாதபிள ளைக ளோமமுலை
போநதிலா தோமை நாடொறும
சிறறில மேலிடடுக கொணடு நீசிறி
துணடு திஙகெனன நாமது
கறறி லோமக டலைய டைததரக
காகு லஙகளை முறறவும
செறறு இலஙகையைப பூச லாககிய
சேவகா! எமமை வாதியேல 16

மழை மேகம் போன்ற நிறமுடையவனே! செந்தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடையவனே! உன் பேச்சும் செயலும் எங்களைப் பித்தேற்றி மயக்குவதற்கு உன் முகம் என்னமாயமோ? மந்திரமோ? அற்பா என்றும், சிறுமியர் என்றும் நீ எங்களை இகழ்வதற்காக நாங்கள் நீ வருந்தும்படி எதுவும் சொல்ல மாட்டோம். நீ வந்து எங்கள் சிற்றிலை அழிக்காதே 14

வெண்மையான நுண்ணிய மணலைக் கொண்டு வீதியில நாங்கள் உன் படைப்பினைப் போலவே அழகாகக் கட்டிய சிற்றிலை அழகு கெடச் சிதைத்தாலும் உளம் உருகி வருந்துவது அல்லால், உன் மேல சிறிதும் சினம் கொள்ள மாட்டோம. மாய முடைய மாதவா! கேசவா! உன் முகத்தில இருப்பவை கண்கள் அல்லவோ? 15

கடலில் அணைகட்டி அரக்கர் குலத்தை வேரோடு அழிக்க இலங்கையில் போர் செய்த வீரனே! முலையும் தோன்றாத இளம பிள்ளைகளாகிய எங்களிடம் நாள்தோறும் சிற்றில் சிதைத்தலை ஒரு காரணமாகக் கொண்டு நீ வருவதில ஒரு கருத்துண்டு நாங்கள் அதனைப் புரிந்து கொள்ளும் அளவிற்குக் கல்லாதவர் களாக இருக்கிறோம். ஆகையால் நீ எங்களைத் துன்புறுத்தாதே 16

பேதம நனகறி வாாக னோடிவை
பேசி னாறபெரி தினசுவை
யாதும ஒனறறி யாத பிளளைக
ளோமை நீலிந தெனபயன?
ஒத மாகடல வணணா! உனமண
வாடடி மாரோடு சூழுறும
சேது பநதம திருததினாய! எஙகள
சிறறில வநது சிதையேலே 17

வடட வாயசசிறு தூதை யோடு
சிறுசுளகும மணலும கொணடு
இடட மாவிளை யாடு வோஙகளைச
சிறறில ஈடழிதத தெனபயன?
தொடடு(உ)தைதது நபி பேயசு ண டாய சுடாச
சககரம கையில எநதினாய
கடடி யுமகைத தாலஇன னாமை
அறிதி யேகடல வணணனே! 18

முறறத தூடு புகுநது நினமுகம
காடடிப புனமுறு வலசெயது
சிறறி லோடெங களசிநதை யுமசிதைக
ககடவையோ? கோவிநதா!
முறற மணணிடம தாவி விணணுற
நீணடளநது கொணடாய எமமைப
பறறி மெயபபிணக கிடடக காலிநதப
பககம் நினறவா எனசொலலாா? 19

அலைகடல வணணனே! சேது அணை கடடியவனே! நீ சொலலும் சொறகளின பொருள வேறுபாடடை அறியக்கூடிய வர்களிடம இசசொறகளைக் கூறினால அது மிகவும சுவையாக இருககும் ஒனறுமறியாத பிளளைகளாகிய எஙகளை நீ துனபுறுததி என்ன பயன? நாஙகள் உன மனைவிமாாகளமீது ஆணையிடடுக் கூறுகிறோம எஙகள் சிறறிலைச சிதைககாதே 17

ஒரி பொருநதிய சக்கரப படையைக கையில ஏநதியவனே! கடல வணணனே! வடடமாான வாயினையுடைய சிறுபானையும சிறுமுறமும மணலும கொண்டு, விருமபி விளையாடுகிற எஙக ளுடைய சிறறிலை அழிபபதால என்ன பயன்? கையால தொடடும காலால உதைததும் எஙகளைத துன்புறுததாதே உளளம் வெறுக்குமபோது வெலலக கடடியும் இனிமை தராது எனபதை அறிவாயனறோ? 18

கோவிந்தா! நெடுமாலாய நின்று மண்ணையும விண்ணை யும அளநது கொணடவனே நீ எஙகள் முறறததின இடையே புகுந்து, முகங்காடடிப புனமுறுவல செயது எஙகள் சிறறிலையும சிநதையையும அழிககலாமா? நீ எஙகளைப பிடிததுத தழுவிக கொணடால அக்கம பக்கம் நிறபவாகள என்ன சொல்ல மாடடார்கள்? (பலவாறு இகழவா) 19

''சீதை வாயமுதம உண்டாய! எங்கள்
சிறறிலசீ சிதையேல!　எனறு
வீதி வாயவிளை யாடும ஆயா
சிறுமியா மழலைச சொலலை
வேத வாயததொழி லாாகள வாழவிலலி
புததூா மனவிடடு சிததனதன
கோதை வாயததமிழ வலல வாகுறை
வினறி வைகுநதம சோவரே

"சீதையின் வாய அமுதினை உண்டவனே! எங்கள் சிற்றில சிதைக்காதே எனறு வீதியில விளையாடும ஆயர்குலச் சிறுமியர் கூறிய மழலைச சொறகளை விளக்கி, வேதம ஓதும வாயினையும வைதிகத தொழிலையும் உடையவர் வாழும திருவிலலிப புததூரின தலைவராகிய பெரியாழவாரின மகள ஆண்டாள் அருளிய தமிழ்ப பாடல்களை ஓதவலலவர் வைகுந்தம் சேர்வார்கள 20

மூன்றாம் திருமொழி

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

கோழிய மைப்பதன முன்னம்
குடைந்துநீ ராடுவான போந்தோம
ஆழியகு செல்வன எழுந்தான
அரவணை மேற்பளளி கொண்டாய
ஏழைமை யாற்றவும படடோம
இனியென்றும பொய்யகைகக்குவாரோம
தோழியும நானும தொழுதோம
துகிலைப பணித்தரு ளாயே 21

இதுவென புகுந்தது(கு)? அந்தோ!
இபபொய்யகைக(கு) எவவாறு வந்தாய?
மதுவின துழாயமுடி மாலே!
மாயனே! எங்கள அமுதே!
விதியினமை யாலஅது மாட்டோம
வித்தகப பிளளாய! விரையேல
குதிகொண்(டு) அரவில நடித்தாய!
குருந்திடைக் கூறை பணியாய 22

எலலே ஈதென்ன இளமை!
எமஅனை மாரகாணில ஒட்டார
பொலலாங்(கு) ஈதென்று கருதாய
பூங்குருந் தேறி யிருத்தி
வில்லால இலங்கை யழித்தாய! நீ
வேண்டிய தெல்லாம தருவோம
பல்லாரும காணாமே போவோம
பட்டைப பணித்தரு ளாயே 23

மூனறாம திருமொழி

[இடைககுலப பெணகளின ஆடைகளைக கவாநது கொணட கணணனிடம அவாகள ஆடை தருமாறு வேணடுதல]

ஆதிசேடனாகிய பாமபின மேல பளளி கொண்டவனே! நாங்கள் சேவல் கூவும் முவ்பு எழுநது நனறாக மூழ்கி நீராட வநதோம இபபோது சூரியனும் உதிதது விட்டான் ஆடைகளை நீ கவாநது கொண்டதால மிகவும் சிறுமைபபட்டோம் இனி எபபோதும பொயகைககு வரமாட்டோம தோழியும் நானும தொழுதோம எங்கள ஆடையைக கொடுததருளக 21

தேன நிறைந்த துளசி மாலையை அணிநத திருமாலே! மாயனே! எஙகள அமுதே! திறமை மிக்க சிறுவனே! காளிங்கன் என்னும் பாம்பின் தலையின மேல குதித்து நடனமாடியவனே! அந்தோ! நீ இங்கு வந்து புகுநதது ஏன்? இபபொயகைககு எவவாறு வநதாய? முறையறறது எனபதால உன்னைத தழுவும் அசசெயலைச செயயமாட்டோம் குருநத மரததில விரைந்து ஏறாதே அங்குள்ள எங்கள் ஆடைகளைத் தநதருள்க 22

கோதணடம என்னும வில்லால இலங்கையை அழிததவனே! இது எனன சிறுபிளளைக குறும்பு! எஙகள் தாயமார்கள் கண்டால ஏறறுக் கொளளாமல் பழிபபார்கள இது தகாத செயல என்று நீ நினையாமல மலர்கள நிறைநத குருநத மரததின மேல ஏறியிருக் கினறாய நீ வேண்டியதை எலலாம கொடுபபோம் பலரும் காணாதவாறு போய விடுவோம் எங்கள பட்டாடைகளைக் கொடுததருள்க 23

பரகக விழிததெஙகும நோககிப
பலாகுடைந தாடும சுனையில
அரககநில லாகணண நீரகள
அலமரு கினறவா பாராய
இரககமே லொனறு மிலாதாய!
இலஙகை யழிதத பிரானே
குரககர(சு) ஆவ(து) அறிநதோம
குருநதிடைக கூறை பணியாய 24

கூாலைக கதுவிடு கினற
கயலொடு வாளை விரவி;
வேலைப பிடிததெனனை மாரகள
ஒடடி லெனனவிளை யாடடோ?
கோலச சிறறாடை பலவுங
கொணடுநீ யேறி யிராதே
கோலம கரிய பிரானே!
குருநதிடைக கூறை பணியாய 25

தடததவிழ தாமரைப பொயகைத
தாளகளசம காலைக கதுவ
விடததேள எறிநதாலே போலே
வேதனை யாறறவும படடோம
குடததை யெடுததேற விடடுக்
கூததாட வலலஎங கோவே
படிறறையெல லாமதவிாந(து) எஙகள
படடைப பணிததரு ளாயே 26

சிறிதும் இரக்கமற்றவனே! இலங்கையை அழித்த தலைவனே! நீ எங்கள் ஆடைகளைக் கவர்ந்து கொண்டதால, பலரும் குடைந்து நீராடும் இச்சுனையில நாங்கள் நாற்புறமும் நன்றாக விழித்துப பார்த்துக் கொண்டு, அடக்க முடியாது தளும்பும கண்ணீருடன் நிற்பதைப பாராய நீ குரங்குகளின அரசன் என்பதை அறிந்தோம குருந்த மரத்தின மீதுள்ள ஆடைகளைக் கொடுத்தருளக 24

அழகிய கரிய திருமேனியை உடைய தலைவனே! கயல் மீனோடு வாளை மீனும சேர்ந்து எங்கள் காலகளைக கடிக்கின்றன நாங்கள் குரல கொடுத்தால கையில வேலுடன் எங்கள் தமையன்மார்கள வந்து உன்னைத துரத்தினால அது அழகிய விளையாட்டாய இருக்கும் அதனால் எங்கள அழகிய சிற்றாடைகளைக் கவர்ந்து கொண்டு இன்னும் நீ மரத்தில ஏறியிராமல், குருந்த மரத்தில உள்ள ஆடைகளைக் கொடுத்தருளக 25

குடத்தைத் தூக்கி ஆகாயத்தில எறிந்து குடக்கூத்து ஆடிய எங்கள் தலைவனே! பெருமையுடன மலர்கின்ற தாமரைக் குளத்தில தாமரைத தண்டின் முட்கள் எங்கள் காலைக் குத்துவதால், நஞ்சு மிக்க தேள் கொட்டியது போல மிகவும் துன்பப்பட்டோம் நீ உன் குறும்புகளை எல்லாம கைவிட்டு எங்கள் பட்டாடைகளைக் கொடுத்தருள்க 26

நீரிலே நினறயாக் கினறோம
நீதியல லாதன செயதாய
ஊரகம சாலவும சேயததால
ஊழியெல லாமஉணா வானே!
ஆவம உனககே யுடையோம
அமமனை மாககாணில ஒடடார
போர விடாயஎஙகள படடைப
பூஙகுருந தேறியி ராதே 27

மாமிமார மககளே யலலோம
மற்றுமிங கெலலாரும போநதார
தூமலாக கணகள வளரத
தொலலை இராத்துயில வானே
சேமமே லனறிது சாலச
சிககென நாமிது சொனனோம
கோமள ஆயா கொழுநதே!
குருநதிடைக் கூறை பணியாய 28

கஞசன வலைவைதத வனறு
காரிருள எலலில பிழைததது
நெஞசுதுக கமசெயயப போநதாய
நினறஇக கனனிய ரோமை
அஞச உரபபாள அசோதை
ஆணாட விடடிட டிருககும
வஞசகப பேயசசிபால உணட
மசிமையி லீ!கூறை தாராய 29

ஊழிக் காலங்கள் எலலாவறறிலும் அழியாது நினறு அனைததையும் உணாகினறவனே! நாஙகள் உனனிடததில அனபுடையவர்சளாகவே இருக்கினறோம் நீ முறையறற செயல்களைச் செயதாய அதனால் நாஙசள நீரில நினறு வருந்துகினறோம் ஊரோ மிகவும தொலைவில உளளது இதனை எங்கள் தாயமார்கள் கண்டால் ஒபபுக் கொளள மாடடார்கள் எனவே மலர் நிறைநத குருநத மரததில இனனும ஏறிக கொண்டு இருககாமல படடாடைகளைக கொடுதது எங்களைப போக விடுவாயாக
27

தூயமையான தாமரை மலர் போனற கண்களை மூடிக் கொண்டு மிகப பழஙகால முதலே இரவெல்லாம் உறஙகுகினறவனே! இடையா குலததின இளங கொழுநதே உனககு மாமிமார்களின பெணகளான எங்களைத தவிர மறறவர்களும் இஙகு வந்திருக்கிறாாகள உன செயல நனமை தருவதனறு என்பதை நாஙகள மிகவும உறுதியாகச சொனனோம குருநத மரததில உள்ள ஆடைகளைக் கொடுததருளக
28

கம்சன் உனனைக் கொலலச சூழச்சி செயத அன்று, இருள் மிகுநத இரவிலே தபபிப பிழைத்து, இன்று இங்கு நின்ற கனனியராகிய எங்களை நெஞ்சு நோவுமாறு செயய வந்தாய உன தாய யசோதையும நீ அஞ்சும்படி உனனை அதடடாமல, விரும்பியபடி குறுமபு செயய விடடிருககிறாள் வஞசகியாகிய பூதனை எனனும் அரக்கியின நஞ்சு கலநத பாலை உணட நாணமறறவனே! எங்கள ஆடைகளைக் கொடுததருள்க
29

கனனிய ரோ(டு)எஙகள நமபி

கரிய பிரானவிளை யாடடை

பொனனியல மாடஙகள சூழநத

புதுவையா கோனபடடன கோதை

இனனிசை யாலசொனன மாலை

ஈரைநதும வலலவா தாமபோய

மனனிய மாதவ னோடு

வைகுநதம புககிருப பாரே 30

இடைககுலப பெண்களுடன எங்கள தலைவனாகிய கண்ணன் செயத விளையாடடை, அழகிய மாளிகைகள சூழநத திருவில்லி புததூர்த தலைவா பெரியாழவாரின மகளான ஆணடாள இன்னிசையுடன சொன்ன பாடலகள் பத்தையும ஓதவலலவர்கள நிலைபெற்ற இறைவனாகிய கணணனுடன வைகுநதம புகுநது வாழ்வார்கள் 30

நான்காம திருமொழி

கலி விருததம

தெளளி யாாபலா கைதொழும் தேவனாா
வளளல மாலிருஞ சோலை மணாளனாா
பளளி கொளளும இடததடி கொடடிடக
கொளளு மாகிலநீ கூடிடு கூடலே! 31

காடடில வேஙகடம கணண புரநகா
வாடட மினறி மகிழநதுறை வாமனன
ஓடட ரா வநதென கைபபறறித தனனொடும
கூடடு மாகிலநீ கூடிடு கூடலே! 32

பூம கனபுகழ வானவா போறறுதற
காம கனஅனி வாணுதல தேவகி
மாம கனமிகு சீாவசு தேவாதம
கோம கனவரில கூடிடு கூடலே! 33

ஆயசசி மாாகளும ஆயரும அஞசிடப
பூதத நீளகடம பேறிப புகபபாயநது
வாயதத காளியன மேலநட மாடிய
கூதத னாாவரில கூடிடு கூடலே! 34

நான்காம் திருமொழி

கூடல் இழைத்தல்

தெளிந்த அறிவுடையோர் பலரும் வணங்குகின்ற தேவனும் வள்ளலும் என்னை மணந்து கொள்வதற்காகத் திருமாலிருஞ் சோலை மலையில் வந்துள்ளவனும் ஆகிய கண்ணபெருமான் பள்ளி கொள்ளும்போது, அவன் திருவடிகளைப் பிடித்து விட அவன் இசைவானாகில் கூடலே நீ கூடுவாயாக 33

காடு சூழ்ந்த திருவேங்கடத்திலும் திருக்கண்ணபுரத்திலும் வாட்டம் இல்லாமல் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கியிருக்கின்ற வாமன னாகிய கண்ணபிரான் விரைந்து ஓடி வந்து என் கைப்பற்றித் தன்னோடு சேர்த்து அணைத்துக் கொள்வான் என்றால் கூடலே நீ கூடுவாயாக 32

மலரில் வாழும் பிரமனும் புகழ்மிக்க வானவர்களும் போற்றுதற்குரிய பெருமகனும், அழகிய ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய தேவகியின் திருமகனும் மிக்க புகழுடைய வசுதேவரின் தலைமை மிக்க மகனும் ஆகிய கண்ணபிரான் வருவான் என்றால் கூடலே நீ கூடுவாயாக 33

இடைச்சியர்களும் இடையர்களும் அஞ்சி நடுங்கும்படியாக, பூக்கள் நிறைந்த உயரமான கடம்ப மரத்தின் மேல் ஏறி, ஆழமாகப் புகும்படி நீரிலே பாய்ந்து அங்கிருந்த காளியன் என்ற நச்சுப் பாம்பின் தலையின்மேல் கூத்தாடிய கண்ணபிரான் வருவதாய் இருந்தால் கூடலே நீ கூடுவாயாக 34

மாட மாளிகை சூழமது ரைபபதி
நாடி நநதெரு வினாநடு வேவநதிட(டு)
ஓடை மாமத யானை யுதைததவன
கூடு மாகிலநீ கூடிடு கூடலே!

அறற வனமரு தமமுறி யநடை
கறற வனகளு சனைவளு சனைமிற
செறற வனதிக ழுமமது ரைபபதி
கொறற வனவரில கூடிடு கூடலே!

அனறின னாதன செயசிசு பாலனும
நினற நீளமரு துமஎரு துமபுளளும
வெனறி வேலவிறல கஞ்சனும வீழமுன
கொனற வனவரில கூடிடு கூடலே

ஆவ லனபுடை யாரதம மனததனறி
மேவ லனவிரை சூழதுவ ராபதிக
காவ லனகனறு மேயதது விளையாடும
கோவ லனவரில கூடிடு கூடலே

கொணட கோலக குறளுரு வாயசெனறு
பணடு மாவலி தனபெரு வேளவியில
அணட முமநில னுமஅடி யொனறினால
கொணட வனவரில கூடிடு கூடலே

மாடமாளிகைகள் சூழ்ந்த வடமதுரையில் நம தெருவழியே வந்து, நெற்றிப்பட்டத்தையும் மதத்தினையும் உடைய பெரிய யானையைக் கொன்ற கண்ணபிரான் என்னைக் கூடுவானாகில கூடலே நீ கூடுவாயாக 35

முதலும் முடிவும் அற்றவனும் மருதமரங்கள் முறியும்படி தவழ்ந்தவனும், கம்சனை வஞ்சனையால் அழித்தவனும் புகழ் பெற்று விளங்கும் வடமதுரையின் மன்னனும் ஆகிய கண்ணபிரான் வருவானாகில கூடலே நீ கூடுவாயாக 36

அன்று தனக்குத் தீமை செய்த சிசுபாலனையும், உயர்ந்து நின்ற மருத மரங்களையும் தன்னைக் கொல்ல வந்த எருதுகளையும், நாரை வடிவில் வந்த பகாசுரனையும், வெற்றிவேலினையும் வீரத்தினையும் உடைய கம்சனையும் அழித்த கண்ணபிரான் வருவானாகில கூடலே நீ கூடுவாயாக 37

ஆர்வமும் அன்பும் உடைய அடியார்களின் உள்ளத்திலன்றித் தங்காதவனும், மணங்கமழும் சோலை சூழ்ந்த துவாரகைக்கு அரசனும், கன்று மேய்த்து விளையாடும் இடையனும் ஆகிய கண்ணபிரான் வரில் கூடலே நீ கூடுவாயாக 38

முன்பு வாமன் வடிவில் சென்று மாவலியிடம் (மூன்றடி மண் கேட்டு) விண்ணை ஓரடியாலும் மண்ணை ஓரடியாலும் அளந்து கொண்டவன் வருவான் எனில், கூடலே நீ கூடுவாயாக 39

பழகு நானமறை யினபொரு ளாயமதம்
ஒழுகு வாரணம உயய அளிதத எம
அழக னாஅணி ஆயசசியா சிநதையுள
குழக னாவரில கூடிடு கூடலே

ஊடல கூடல உணாதல புணாதலை
நீடு நினற நிறைபுகழ ஆயசசியா
கூட லைககுழற கோதைமுன கூறிய
பாடல பததுமவல லாககிலலை பாவமே

நாள்தோறும் ஓதபபடுகினற நானகு வேதஙகளின பொரு ளாய இருபபவனும கஜேந்திரனாகிய யானைக்கு முகதியளிதத எங்கள அழகனும், ஆயசசியா உள்ளநதுள பொருநதியிருபபவனும் ஆகிய கண்ணபிரான வரின கூடலே நீ கூடுவாயாக 40

ஊடுதலையும கூடுதலையும குறைகளை உணர்தலையும் உணாநது புணாதலையும நிலையாகவுடைய நிறைநத புகழ மிகக ஆயசசியாகள இழைதத கூடலைப பறறி அழகிய கூநதலை யுடைய ஆணடாள பாடிய பாடல்கள பததினையும் வல்லவர் களுககுப பாவம இலலை 41

ஐநதாம திருமொழி

மனனு பெருமபுகழ மாதவன மாமணி
வணணன மணிமுடி மைநதன
தனனை உகநதது காரண மாகஎன
சஙகிழக குமவழக குணடே
புனனை குருககததி ஞாழல செருநதிப
பொதுமபினில வாழும குயிலே!
பனனிளப போதும இருநது விரைநதென
பவளவா யனவரக கூவாய 42

வெளளை விளிசங(கு) இடஙகையிற கொணட
விமலன எனககுருக காடடான
உளளம புகுநதெனனை நைவிததது நாளும
உயிாபெயது கூததாடடுக காணும
களளவிழ செணபகப பூமலா கோதிக
களிததிசை பாடுங குயிலே!
மெளள இருநது மிழறறி மிழறறாதென
வேஙகட வனவரக கூவாய 43

ஐந்தாம் திருமொழி

கண்ணன் வரக் கூவுமாறு குயிலை வேண்டுதல்

புன்னை, குருக்கத்தி, ஞாழல், செருந்தி முதலிய மரங்கள் அடர்ந்த சோலையில் வாழும் குயிலே! நிலைத்த பெரும்புகழ் உடைய மாதவனும், நீலமணி போன்ற நிறமுடையவனும், மணிகள் பதித்த முடியை உடையவனும் ஆன கண்ணனை நான் விரும்பிய காரணத்தால் என் சங்கு வளையல்களை இழத்தல் முறையோ? நீ அவன் திருப்பெயர்களைப் பலமுறை சொல்லி எப்போதும் நீங்காமல் இருந்து எனக்குரிய பவளம் போன்ற வாயினையுடைய கண்ணன் வருமாறு விரைந்து கூவுவாயாக 42

தேனொழுகும் செண்பக மலரைக் கோதி மகிழ்ந்து இசை பாடும் குயிலே! வெண்மை நிறமுடையதும் சிறந்த ஓசையுடையதுமான சங்கினை இடது கையில் ஏந்திய விமலனாகிய கண்ணன், தன் வடிவினை எனக்குக் காட்டாமல், என் உள்ளத்தில் புகுந்து ஒவ்வொரு நாளும் உயிர் கொடுத்துத் துன்பம் தந்து, நான் கூத்தாடி வருந்துவதைப் பார்ப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டுள்ளான் ஆதலால் நீ மெள்ள இருந்து, தவறாக எதுவும் கூறாமல் உன் மழலைச் சொல்லால் என் துன்பத்தை எடுத்துச் சொல்லி எனக்குரிய வேங்கடவன் வருமாறு கூவுவாயாக 43

மாதலி தோழுனபு கோலகொளள மாயன
இராவணன மேலசர மாரி
தாயதலை யறறறறு வீழக தொடுதத
தலைவன வரவெஙகுங காணேன
போதலர காவில புதுமணம நாறப
பொறிவணடின காமரங கேட(டு)உன
காதலி யோடுடன வாழகுயி லே!என
கருமாணிக கமவரக கூவாம 44

எனபுரு கியின வேலநெடுங கணகள
இமைபொருந தாபல நாளும
துனபக கடலபுககு வைகுநதன எனபதோர
தோணி பெறாதுழல கினறேன
அனபுடை யாரைப பிரிவுறு நோயது
நீயும அறிதி குயிலே!
பொனபுரை மேனிக கருடக கொடியுடைப
புணணிய னைவரக கூவாய 45

மெனனடை யனனம பரநது விளையாடும
விலலிபுத தூரஉறை வானதன
பொனனடி காணபதோர ஆசையி னாலஎன
பொருகயற கணணிணை துஞசா
இனனடி சிலலொடு பாலமு தூடடி
எடுதத என கோலக கிளியை
உனனொடு தோழமை கொளளுவன குயிலே!
உலகளந தானவரக கூவாய 46

பூக்கள் மலர்கின்ற சோலையில புதுமணம் கமழ, அழகிய வண்டுகள் பாடுகின்ற 'சீகாமரம் என்ற இனிய இசையினைக் கேட்டுக் கொண்டு உன் காதலியுடன் கூடிவாழும் குயிலே! முன்பு மாதலி தேர் செலுத்த, வஞ்சகனான இராவணனின உணமைத தலைகள் அற்றற்று விழும்படி அவன்மீது அமபு மழை பொழிந்த என் தலைவன் வருவதை எங்கும் காணேன் ஆதலால நீ என் கருமாணிக்கம் வரக கூவுவாயாக 44

குயிலே! என் எலும்புகள் உருகின வேல் போலக் கூர்மை யுடைய நீண்ட கண்களும் உறங்கவில்லை பல நாட்களாகத துனபக கடலில புகுந்து, கரை ஏறுவதற்கு வைகுந்தன் என்ற ஓா ஓடம் கிடைக்கப பெறாமல் வருநதுகின்றேன் அன்புடையவா களைப பிரிவதால் வரும துன்பததினை நீயும் அறிவாய பொன போன்ற மேனியினையுடைய கருடனைக் கொடியாகக கொண்ட புண்ணியனாகிய கண்ணன வரக கூவுவாயாக 45

மென்மையான நடையினையுடைய அன்னங்கள் பரவி விளையாடும் திருவில்லிபுததூரில வாழும் கண்ணனுடையஅழகிய திருவடிகளைக் காணும் விருப்பததினால, போர் செயகின்ற கயல் மீனகளைப போன்ற என் கண்கள் இரண்டும் உறங்க மாட்டா சர்க்கரைப பொங்கலும் பாறசோறும ஊட்டி அன்புடன வளாதத என் அழகிய கிளியை உன்னோடு தோழமை கொள்ளச செயவேன எனவே நீ உலகளநத கண்ணன் வரும்படிக் கூவுவாயாக 46

எததிசை யுமஅம ராபணிந தேததும
இருடிகே சனவலி செயய
முததனன வெணமுறு வலசெயய வாயும
முலையும அழகழிந தேனநான
கொதநலா காவில மணிததடம கணபடை
கொளளும இளஙகுயி லே!என
தததுவ னைவரக கூகிறறி யாகில
தலையலலால கைமமா றிலேனே 47

பொஙகிய பாறகடல பளளிகொள வானைப
புணாவதோா ஆசையி னாலஎன
கொஙகை கிளாநது குமைததுக குதுகலித
தாவியை ஆகுலஞ செயயும
அஙகுயி லே!உனக கெனன மறைநதுறை(வு)
ஆழியும சஙகுமொண தண்டும
தஙகிய கையவ னைவரக கூவிலநீ
சாலத தருமம பெறுதி 48

சாஙகம வளைய வலிககும தடககைச
சதுரன பொருதத முடை பன
நாஙக(ள)எம இலலிருந(து) ஒட்டிய கசசஙகம
நானும அவனும அறிதும
தேஙகனி மாமபொழில செநதளிா கோதும
சிறுகுயி லே!திரு மாலை
ஆஙகு விரைநதொலலைக கூகிறறி யாகில
அவனைநான செயவன காணே 49

மலர்கள் கொத்துக் கொத்தாய மலர்ந்துள்ள சோலையில் அழகிய இடத்தில உறங்கும் இளங்குயிலே! எல்லாத் திசைகளிலும் இருந்து தேவர்கள வணங்கிப போற்றும திருமால் என்னிடம் வராமல எனனைத் துன்புறுத்துவதால், முத்துப போன்ற வெண் மையான பற்களையுடைய சிவந்த வாயும் முலையும் அழகு அழிந்தவள் ஆனேன மெயப பொருளாகிய கண்ணன என்னிடம் வருமபடி நீ கூவுவாயானால், நான உனக்குச் செயயும் கைமமாறு தலை வணங்கிய பணிதலேயனறி வேறொனறு இல்லை 47

அழகிய குயிலே! நீ என் கண்ணிற்படாமல் மறைந்து வாழவதால உனக்கு என்ன பயன் உண்டு? அலைகள பொங்கி யெழும் பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளும் கண்ணனைக் கூடியணைத் துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசையால என முலைகள பருத்துப புடைத்து ஆரவாரம செயது என உயிரை வாட்டும சக்கரமும் சங்கும் தண்டும் ஏந்திய கைகளையுடைய கண்ணன் வரும்படிக் கூவினால் நீ புண்ணியம் மிகுதியாகப பெறுவாய 48

மாந்தோப்பில இனிய கனிகளைத் தின்று, அவை கிடட மெனில்செந்தளிர்களைக் கோதும் சிறு குயிலே! சாரங்கமெனனும் வில்லினை வளைக்கின்ற பெரிய கைகளையும் ஆற்றலையும சிறந்த பொருத்தத்தையும் உடையவனாகிய திருமாலும் நானும் எங்கள் வீட்டிலிருந்து செயது கொண்ட ஒப்பந்தத்தை நானும அவனும் அறிவோம் நீ மிக விரைந்து அங்கே சென்று அவனை என்னிடத்து வரும்படிச் கூவுவாயானால், நான் அவனை என்ன செயவேன எனபதைக் காண்பாய 49

பைஙகிளி வணணன ஸ்ரீதரன எனபதோா
    பாசத தகபபட டிருநதேன
பொஙகொளி வணடிரைக குமபொழில வாழகுயி
    லே!குறிக கொணடிது நீகேள
சஙகொடு சககரத தானவரக கூவுதல
    பொனவளை கொணடு தருதல
இஙகுளள காவினில வாழக கருதில
    இரணடததொன றேலதிணணம வேண்டும   50

அனறுல கமஅளந தானை யுகநதடி
    மைககண் அவனவலி செயய
தெனறலுந திஙகளும ஊடறுத தெனனை
    நலியும முறைமை யறியேன
எனறுமஇக காவில இருநதிருந தெனனைத
    ததாததாதே நீயும குயிலே
இனறுநா ராயண னைவரக கூவாயேல
    இஙகுததை நினறும துரபபன   51

விணணுற நீணடடி தாவிய மைநதனை
    வேறகண மடநதை விருமபி
கணணுற வெனகடல வணணனைக கூவு
    கருஙகுயி லே! எனற மாறறம
பணணுறு நானமறை யோாபுது வைமனனன
    படடாபி ரானகோதை சொனன
நணணுறு வாசக மாலைவல லாாமோ
    நாராய ணாயவென பாரே   52

மிகுந்த ஒலியினையுடைய வண்டுகள் பாடும் சோலையில வாழும குயிலே! நான சொலவதைக கவனமாகக் கேள நான, பசுமையான சிளி போனற நிறததையுடையவனாகிய திருமால எனனும் ஒரு வலைக்குள சிக்கியவள ஆனேன் நீ இச்சோலையில வாழக கருதினால சங்கும சக்ரமும ஏநதிய திருமால வரக் கூவுதல அலலது என பொன் வளையலைக் கொணடு வநது தருதல ஆகிய இரணடினுள ஒனறினை உறுதியாகச செய்ய வேணடும் 50

குயிலே! அனறு உலகம அளநத திருமாலை விரும்பி அவனுக்கு அடிமையானேன அவன எனக்கு அருள செய்யாமல துனபுறுத்து வதால, தெனறலும திங்களும இடையில வநது எனனை வாட்டும தனமையினை அறியாமல இருககிறேன் நீயும் இச் சோலையில என்றும இருநது கொண்டு (அவன் வரக் கூவாமல) என்னை வருததாதே நீ இன்று நாராயணன் வரக கூவாவிட்டால உன்னை இங்கிருந்து துரததி விடுவேன் 51

வானுற வளர்நது விண்ணையும் மண்ணையும அளநத திருமாலை, வேல போன்ற கணகளையுடைய மடநதை விரும்பி, 'கடல வணணன் என் கணமுன் வரக கூவுவாய கருங குயிலே எனபதை, இசையோடு பொருநதிய நான்கு வேதங களையும் ஓதும் வைணவாகள் வாழும் திருவிலலிபுததூாத தலை வராகிய பட்டர் பிரானின மகளாகிய ஆண்டாள் பாடிய விருபபத திற்குரிய சொல் மாலையினை ஓத வலலவர்கள் எபபோதும் 'நமோ நாராயணாய என்று திருமாலின் திருமுன் சொலலிக் கொண்டிருக்கும் பேறு பெறுவர் 52

ஆறாம திருமொழி

கலி விருததம

வாரணம ஆயிரம சூழ வலமசெயது
நாரண நமபி நடககினறா னெனறெதிா
பூரண பொறகுடம வைததுப புறமெஙகும
தோரணம நாடடக கனாககணடேன தோழீ!நான 53

நாளை வதுவை மணமெனறு நாளிடடு
பாளை கமுகு பரிசுடைப பநதறகீழ
கோளரி மாதவன கோவிநதன எனபானஓா
காளை புகுதக கனாககணடேன தோழீ!நான, 54

இநதிர னுளளிட தேவா குழாமெலலாம
வநதிருந தெனனை மகடபேசி மநதிரிதது
மநதிரக கோடி யுடுததி மணமாலை
அநதரி சூடடக கனாககணடேன தோழீ!நான 55

நாறறிசைத தீாததம கொணாநது நனிநலகி
பாாபபனச சிடடாகள பலலா ரெடுததேததி
பூபபுனை கணணிப புனிதனோ டெனறனனை
காபபுநாண கடடக் கனாககணடேன தோழீ!நான 56

ஆறாம் திருமொழி

தன்னை மாயவன் மணஞ்செய்து கொள்வதாகக் கண்ட கனவைத் தோழிக்கு உரைத்தல்

தோழீ! ஆயிரம் யானைகள் சூழ்ந்து வர, ஊர்வலமாகக் கண்ணன் நடந்து வருகிறான் என்று எதிர்கொண்டு அழகிய நிறை குடங்களை வைத்து, ஊர்ப்புறம் எங்கும் தோரணக் கம்பங்கள் நடுவதாக நான் கனவு கண்டேன் 53

தோழீ! நாளைக்குத் திருமணம் என்று குறித்து பாளைகளை யுடைய பாக்கு மரங்கள் நட்ட அழகிய பந்தலின்கீழ் ஆற்றல் வாய்ந்த சிங்கத்தைப் போன்ற கண்ணன் என்னும் காளை புகுவ தாக நான் கனவு கண்டேன் 54

தோழீ! இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் கூட்டமெல்லாம் வந்திருந்து, என்னைப் பெண் பேசி ஆராய்ந்து முடிவு செய்வ தாகவும் கண்ணனின் தங்கையாகிய துர்க்கை எனக்குத் திருமணப் புடவையை உடுத்தி மணமாலை சூட்டுவதாகவும் நான் கனவு கண்டேன் 55

தோழீ! பார்ப்பனப் பெரியவர்கள் பலர், நான்கு திசைகளி லிருந்தும் புண்ணிய தீர்த்தங்களைக் கொண்டு வந்து நன்றாகத் தெளித்து இசையுடன் பாடி, மலர்மாலை சூடிய தூயவனாகிய கண்ணனுக்கும் எனக்கும் காப்புக் கயிறு கட்டுவதாக நான் கனவு கண்டேன் 56

கதிரொளி தீபம கலச முடனேநதிச
சதிரிள மஙகையா தாமவந தெதிரகொளள
மதுரையாா மனனன அடிநிலை தொடடுளஙகும
அதிரபபுகுதக கனாககணடேன தோழீ!நான 57

மததளம கொடட வரிசஙகம நினறூத
முததுடைத தாமம நிரைதாழநத பநதறகீழ
மைததுனன நமபி மதுசூதன வநது எனனைக
கைததலம பறறக கனாககணடேன தோழீ!நான 58

வாயநலலாா நலல மறையோதி மநதிரததால
பாசிலை நாணற படுததுப பரிதிவைதது
காயசின மாகளி றனனாெனென கைபபறறித
தீவலம செயயக கனாககணடேன தோழீ!நான 59

இமமைககும ஏழேழ பிறவிககும பறறாவான
நமமை யுடையவன நாராய ணனநமபி
செமமை யுடைய திருககையால தாளபறறி
அமமி மிதிககக கனாககணடேன தோழீ!நான 60

தோழீ! நடனமாடும் அழகிய இளமங்கையா சூரியனைப போல ஒளி வீசும் விளக்குகளையும் கலசங்களையும் ஏந்தியவாறு வந்து வரவேற்க, வடமதுரை மன்னனாகிய கண்ணன் அடிநிலை அணிந்து எங்கும் அதிர நடந்து வருவதாக நான் கனவு கண்டேன் 57

தோழீ! மத்தளம் கொட்டவும் அழகிய சங்குகள் முழங்கவும் முத்து மாலைகளின் வரிசைகள் தொங்கிய பந்தலின்கீழ் மைத்துனன் முறைமையினையுடைய தலைவனாகிய கண்ணன் வந்து என் கையினைப் பற்றுவதாக நான் கனவு கண்டேன் 58

தோழீ! ஓதுவதில் வல்லவர்கள் நல்ல வேதங்களை ஓதி மந்திரம் சொல்லிப் பசுமையான இலைகளையுடைய நாணற் புல்லை நெருப்பைச் சுற்றிலும் வைத்து, சமித்துக்களையிட்டு வளர்த்த தீயினை, அழிக்கின்ற சினம் மிகுந்த பெரிய ஆண் யானை போன்ற கண்ணன் என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு வலம் வருவதாக நான் கனவு கண்டேன் 59

தோழீ! இப்பிறவிக்கும் இனி வருகின்ற ஏழேழ் பிறவிக்கும் நமக்குத் துணையாக இருக்கின்றவனும், நம் தலைவனும், நாராயணனும் ஆன கண்ணன் தன்னுடைய சிவந்த அழகிய கைகளால் என் காலைப் பிடித்து அம்மியை மிதிக்கச் செய்வதாக நான் கனவு கண்டேன் 60

வரிசிலை வாளமுகத தெனனைமார தாமவநதிட(டு)
எரிமுகம பாரித தெனனைமுன னேநிறுததி
அரிமுகன அசசுதன கைமமேலென கைவைததுப
பொரிமுகந தடடக கனாககணடேன தோழீ!நான 61

குஙகுமம அபபிக குளிர்சாந்தம மடடிதது
மஙகல வீதி வலமசெயது மணநீர
அஙகவ னோடும உடனசெனறங கானைமேல
மஞசன மாடடக கனாககணடேன தோழீ!நான 62

ஆயனுக காகததான சணட கனாவினை
வேயா புகழவிலலி புததூரககோன கோதைசொல
தூய தமிழமாலை ஈரைநதும வலலவா
வாயுநன மககளைப பெறறு மகிழவரே 63

தோழீ! அழகிய வில போனற புருவததினையும ஒ!! பொருநதிய முகததினையும உடைய என தமையனமாரகள வந்து, தீயினை நனகு எரியச செயது எனனை முனனே நிறுத்தி நரசிம்மன, அசசுதன என்னும பெயர்களையுடைய கண்ணனின் கைமேல என கையை வைதது நெறபொரியை அள்ளியிடுவதாக நான் கனவு கண்டேன் 61

தோழீ! குங்குமக் குழம்பையும் குளிர்நத சநதனத்தையும உடம்பின்மீது பூசி, அலங்கரிக்கப பெறற வீதியில் நறுமண நீரினை ஊர்வலமாகக் கொண்டு வர அபபோது நான கண்ணனோடு யானைமீது அமர்நது செலல, எங்கள இருவரையும் ஒன்றாக நிறுததி மஞசன நீராடடுவதாக நான் கனவு கண்டேன 62

வேயர்கள் புகழும திருவில்லிபுததூரத் தலைவராகிய பெரியாழவாரின மகள் கோதை, கண்ணனை மணம் செயது கொணடதாகத தான் கணட கனவினைக கூறுகினற தூய தமிழ மாலையான பததுப பாடலகளையும ஓதவலலவர்கள், தங்கள மனததுக்கிசைநத மக்களைப பெறறு மகிழவார்கள் 63

ஏழாம் திருமொழி

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ
திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித் திருக்குமோ
மருப்பொசித்த மாதவன்றன் வாய்ச்சுவையும் நாற்றமும்
விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்லாழி வெண்சங்கே! 64

கடலில் பிறந்து கருதாது பஞ்சசனன்
உடலில் வளர்ந்துபோய் ஊழியான் கைத்தலத்
திடரில் குடியேறித் தீய வசுரா
நடலைப் படமுழங்கும் தோற்றத்தாய் நற்சங்கே! 65

தடவரையின் மீதே சரற்கால சந்திரன்
இடையுவா வில்வந் தெழுந்தாலே போல்நீயும்
வடமதுரை யார்மன்னன் வாசுதே வன்கையில்
குடியேறி வீற்றிருந்தாய் கோலப் பெருஞ்சங்கே! 66

சந்திர மண்டலம்போல் தாமோ தரன்கையில்
அந்தரம் ஒன்றின்றி யேறி யவன்செவியில்
மந்திரம் கொள்வாயே போலும் வலம்புரியே!
இந்திரனும் உன்னோடு செல்வத்துக் கேலானே 67

ஏழாம திருமொழி

திருமாலின கையிலுள்ள சங்கினைப புகழதல

கடலில தோனறிய வெண்சங்கே! குவலயா பீடம என்னும யானையின கொம்பினை ஒடித்து அழித்த கண்ணனுடைய வாயின் சுவையினையும மணத்தினையும் அறிந்து கொள்ளும் விருபபத்துடன் கேடகினறேன அவனுடைய அழகிய பவழம் போன்று சிவந்த வாய பசசைக கருபபூரததின மணம் வீசுமோ? செந்தாமரை மலரின மணம வீசுமோ? தித்திபபாய இருக்குமோ? சொல் 64

நல்ல சங்கே! நீ கடலில பிறந்து, பஞசசனன என்னும் அரக்கனுடைய உடலுக்குள வளாநததனைக் கருதாமல அங்கிருந்து சென்று, ஊழி முதலவனாகிய கண்ணனின கைத்தலத தில் குடிபுகுந்து கொடிய அசுரர்கள் வருந்தும்படி முழங்கும தோற்றததினைப பெறறிருக்கிறாய 65

அழகிய பெரிய சங்கே! மழைக காலத்துப பௌர்ணமியன்று நள்ளிரவில பெரிய மலையின்மீது சநதிரன் தோனறியது போல, நீயும் வடமதுரை மன்னன வாசுதேவனாகிய கண்ணன கையில குடிபுகுந்து வீறறிருந்தாய 66

வலமபுரிச சங்கே! குளிர்ந்த சந்திரனைப போல, தாமோதர னாகிய கண்ணன் கையில் சற்றும பிரியாமல் அமர்ந்து, அவன திருச்செவியில் உபதேசம செயபவனைப போல உள்ளாய அதனால,செல்வத்தில இந்திரனும் உனக்கு ஒப்பாக மாட்டான் 67

உனனோ டுடனே யொருகடலில வாழவாரை
இனனார இனையாரென றெணணுவா ரிலலைகாண
மனனாகி நினற மதுசூதன வாயமுதம
பனனாளும உணகினறாய பாஞசசன னியமே! 68

போயததீரதத மாடாதே நினற புணாமருதம
சாயததீரததான கைததலததே யேறிக குடிகொணடு
சேயததீரதத மாயநினற செஙகணமால தனனுடைய
வாயததீரததம பாயநதாட வலலாய வலமபுரியே! 69

செஙகமல நாணமலாமேல தேனுகரும அனனமபோல
செஙகட கருமேனி வாசுதே வனுடைய
அங்கைத தலமேறி அனன வசஞசெயயும
சங்கரையா! உனசெலவம சால வழகியதே! 70

உணபது சொலலில உலகளநதான வாயமுதம
கணபடை கொளளில கடலவணணன கைததலததே
பெணபடையார உனமேல பெருமபூசல சாறறுகினறார!
பணபல செயகினறாய பாஞசசன னியமே! 71

பாஞ்ச சன்னியமே! நீ பிறந்து வாழ்ந்த கடலில் உன்னுடன் வாழும் மற்ற உயிர்களின் தன்மைகளை மதித்துப் போற்று வாரில்லை ஆனால் நீயோ உயிர்களுக்கெல்லாம் அரசனாகிய மதுசூதனின் வாயமுதத்தை நாள்தோறும் உண்ணும் சிறப்பி னைப் பெற்றிருக்கின்றாய் 68

வலம்புரிச் சங்கே! நீ நெடுந்தூரம் சென்று கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களில் நீராடாமலேயே, மருத மரங்களைச் சாய்த்து முறித்து இழுத்தவனாகிய கண்ணனுடைய கையிலே குடியேறி, மிகவும் தூயவனாய் நின்ற அவனுடைய வாயத் தீர்த்தத்தில் பாயந்தாடும் பேறு பெற்றிருக்கின்றாய் 69

செந்தாமரை மலரிலுள்ள தேனைப் பருகும் அன்னப் பறவை போல சிவந்த கண்களையும் கரிய திருமேனியையும் உடைய கண்ணனின் சிவந்த கையில் அமர்ந்து கொண்டு, அவன் திருவாயமுதம் உண்ணும் சங்குகளின் தலைவனே! நீ பெற்ற பேறு மிகவும் சிறப்புடையதாகும் 70

பாஞ்ச சன்னியமே! நீ உண்பதோ உலகளந்த திருமாலின் வாயமுதம் உறங்குவதோ அவன் கையகத்தில் இவற்றை விரும்பும் பெண்களுக்கு இவை கிடைக்காதவாறு நீ மட்டும் தனியே அனுபவிப்பதால் அவர்கள் உன்னை எதிர்த்துப் பெரிய ஆரவாரம் செய்கின்றார்கள் நீ பண்பு அல்லாதவற்றைச் செய் கின்றாய் 71

பதினாறா மாயிரவா தேவிமாா பாாததிருபப
மதுவாயில கொணடாறபோல மாதவனறன வாயமுதம
பொதுவாக வுணபதனைப புககுநீ யுணடககால
சிதையாரோ உனனோடு? செலவப பெருஞசஙகே!　　72

பாஞசசன னியததைப பறபநா பனோடும
வாயநத பெருஞசுறற மாககிய வணபுதுவை
ஏயநதபுகழப படடாபிரான கோதைதமிழ ஈரைநதும
ஆயநதேதத வலலாா அவரும அணுககரே　　73

கண்ணனைச சாந்திருக்கும பெருஞ்செல்வம் படைத்த சஙகே! அவனிடம் அனபு கொணட பதினாறாயிரம தேவிமார்கள பார்ததுக் கொண்டிருக்க, எலலாரும் பொதுவாக உணபதற்குரிய அவன திருவாய அமுதததினை மதுவினை உணபது போல் நீ மட்டும் புகுந்து உண்டால உன்னோடு பகை கொள்ள மாட்டார்களோ? 72

பாஞ்சசன்னியம என்னும சஙகினைப பத்மநாபனாகிய கண்ணனோடு பொருநதிய பெருஞ்சுறறமாக்கிய வளம்மிக்க திருவிலலிபுததூரில வாழநத புகழமிகக பெரியாழவாரின திருமகளான ஆணடாள அருளிய தமிழப பாடல்கள பததினையும உணர்ந்து பாட வலலவர்கள் அனைவரும இறைவனுககு நெருக்கம உடையவாகள் ஆவார்கள் 73

எட்டாம திருமொழி

தரவு கொசசகக கலிபபா

விணணீல மேலாபபு
விரிததாறபோல மேகஙகாள!
தெணணீரபாய வேஙகடததென
திருமாலும போநதானே?
கணணீரகள முலைககுவட்டில
துளிசோரச சோரவேனை
பெணணீரமை யீடழிககும
இதுதமககோர பெருமையே? 74

மாமுதத நிதிசொரியும
மாமுகிலகாள! வேஙகடததுச
சாமததின நிறங்கொண்ட
தாளாளன வாரத்தையெனனே?
காமததீ யுளபுகுநது
கதுவபபட(டு) இடைககநதுல
ஏமததோர தெனறலிககிஙகு
இலக்காயநான இருபபேனே? 75

ஒளிவணணம வளைசிநதை
உறக்கததோ டிவையெல்லாம
எளிமையால இட்டெனனை
ஈட்டழியப போயினவால
குளிரருவி வேஙகடததென
கோவிநதன குணமபாடி
அளியதத மேகஙகாள!
ஆவிகாத் திருபபேனே? 76

எட்டாம திருமொழி

மேக விடு தூது

ஆகாயததில நீலவிரிபபு விரிததது போல காணபபடும மேகங்களே! தெளிநத அருவிகள பாயும் திருவேங்கடததில வாழும என திருமாலும் உங்களோடு வநதானா? மார்பில கண்ணீர்த துளிகள பெருக வருநதி வாடும் என பெண தனமையை அடியோடு அழிக்கின்ற இககொடிய செயல அவனுக்கு ஒரு பெருமை ஆகுமோ? 74

உயாநத முததுககளாகிய செலவததைப பொழியும கரிய மேகஙகளே! திருவேஙகட மலையில நீலவண்ணனாய உள்ள திருமால் சொன்ன சொல எனனாயிறறு? காமமாகிய நெருபபு எனனுள் புகுநது கவவிக கொள்ள, அதனால் நளளிரவில இஙகுத துன்புறறுக் கிடககும நான்,,கூடியாயாககு இனபம தருவதாயினும் பிரிநதாரைக கொடுமைபபடுததும தென்றலின தாககுதலுக்கு ஆளாவேனோ? 75

குளிர்ந்த அருவிகள் பாயும திருவேஙகடததில வாழும என் கோவிநதனின் புகழைப பாடி அருளைப பெறற மேகஙகளே! என்னுடைய தனிமை கருதி என அழகு நிறம், வளையலகள உளளம் உறக்கம ஆகிய இவைகள எலலாம் எனனை அடியோடு விடடுப போயின இன்னும் நான் என உயிரைக் காததுக் கொணடிருபபேனோ? 76

மின்னாகத் தெழுகின்ற
மேகங்காள்! வேங்கடத்துத்
தன்னாகத் திருமங்கை
தங்கியசீர் மார்வற்கு
என்னாகத் திளங்கொங்கை
விரும்பித்தாம் நாடோறும்
பொன்னாகம் புல்குதற்கென்
புரிவுடைமை செப்புமினே

77

வான்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த
மாமுகில்காள்! வேங்கடத்துத்
தேன்கொண்ட மலர்சிதறத்
திரண்டேறிப் பொழிவீர்காள்!
ஊன்கொண்ட வள்ளுகிரால்
இரணியனை உடலிடந்தான்
தான்கொண்ட சரிவளைகள்
தருமாகில் சாற்றுமினே

78

சலங்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த
தண்முகில்காள்! மாவலியை
நிலங்கொண்டான் வேங்கடத்தே
நிரந்தேறிப் பொழிவீர்காள்!
உலங்குண்ட விளங்கனிபோல்
உள்மெலியப் புகுந்துஎன்னை
நலங்கொண்ட நாரணற்கென்
நடலைநோய் செப்புமினே

79

சங்கமா கடல்கடைந்தான்
தண்முகில்காள்! வேங்கடத்துச்
செங்கண்மால் சேவடிக்கீழ்
அடிவீழ்ச்சி விண்ணப்பம்
கொங்கைமேல் குங்குமத்தின்
குழம்பழியப் புகுந்(து) ஒருநாள்
தங்குமேல் என்னாவி
தங்குமென் றுரையீரே

80

உடம்பில மின்னல தோன்றுகினற மேகஙகளே! திருமகள் தஙகிய அழகிய மாாபுடன திருவேஙகடமனலயில வாழும திருமாலிடம் அவர் என உடமபிலுளள இளஙகொங்கைகளை விருமபி, என அழகிய மாாபைத தழுவ வேண்டு எனறு நாளதோறும் நான ஆசை கொணடிருபபதைக கூறுஙகள 77

ஆகாயததை விழுஙகிக் கொண்டு பொஙகியெழுநத பெரிய மேகஙகளே! திருவேஙகடமலையில் தேனொழுகும மலர்கள சிதறும படியாகத் திரணடு ஏறி மழை பொழியும மேகஙகளே! சதையோடு பொருநதிய உறுதியான நகஙகளால இரணியன உடலைய பிளந்த திருமால எனனிடமிருநது பறிததுக கொண்ட வளையலகளைத தருமாறு அவனிடம சொலலுங்கள் 78

கடலநீரை முகநது கொணடு பொஙகியெழுந்த குளிர்நத மேகஙகளே! மாவலியிடம் இரநது, உலகை அளநது கொணடவ னாகிய திருமால் வாழும் திருவேஙகடமலையில படாநது ஏறிச சென்று மழை பொழியும் மேகஙகளே! உலகிகு எனனும் கொசு மோநத விளாம்பழம் போல, என உடமபு மெலியப புகுந்து என அழகினைக கவர்நது கொணட நாராயணனுக்கு என மிகுநத துன்பததைச சொலலுஙகள 79

குளிர்நத மேகஙகளே! சஙகுகள் நிறைநத கடலினைக கடைநதவனும திருவேஙகடததில வாழபவனும ஆகிய திருமாலின திருவடிகளில வணஙகி அடியேன கூறும விண்ணபபமாக, என் கொஙகைகளின மீதுளள குஙகுமக குழம்பு அழியுமபடி அவன எனனிடம் ஒரு நாளாகிலும வநது தஙகினாலதான என உயிர் தங்கும் என்று சொலலுஙகள 80

காாகாலத தெழுகினற
    காாமுகிலகாள! வேஙகடததுப
போகாலத தெழுநதருளிப
    பொருதவனாா போசொலலி
நீாகாலத(து) எருககினஅம
    பழஇலைபோல வீழவேனை
வாாகாலத தொருநாளதம
    வாசகமதந தருளாரே   81

மதயானை போலெழுநத
    மாமுகிலகாள! வேஙகடததைப
பதியாக வாழவீாகாள!
    'பாமபணையான வாாததையெனனே!
கதியெனறும தானாவான
    கருதா(து)ஓா பெணகொடியை
வதைசெயதான! எனனுமசொல
    வையகததாா மதியாரே   82

நாகததின அணையானை
    நனனுதலாள நயநதுரைசெய
மேகததை வேஙகடககோன
    விடுதூதில விணணபபம
போகததில வழுவாத
    புதுவையாகோன கோதைதமிழ
ஆகதது வைததுரைபபாா
    அவரடியாா ஆகுவரே   83

திருவேங்கடமலையில் கார்காலத்தில் தோன்றுகின்ற கருமேகங்களே! இராவணனோடு போர் செய்த சக்கரவாத்தித் திருமகனின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு, கோடை மழைநீர் விழுவதால் உதிர்ந்த பழுத்த எருக்கிலை போல வீழ்ந்து கிடக்கின்ற என்னை நோக்கி, நெடுங்காலம் கழித்ததாவது ஒருநாள் அவர் இனிய மொழியைக் கூறியருள மாட்டாரோ? 81

மதயானை போல தோன்றிய பெரிய மேகங்களே! திருவேங்கடமலையை இடமாகக் கொண்டு வாழும் மேகங்களே! 'பாம்பினைப் படுக்கையாகக் கொண்ட திருமாலின் சொல் என்ன, பொய்யாகிவிட்டதே! எக்காலத்தும் எல்லோருக்கும் கதியாக இருக்கும் திருமால் சிறிதும் எண்ணிப் பார்க்காமல், கொடி போன்ற ஒரு பெண்ணை வாடி வதைத்தான் என்ற பழிச்சொல்லை உலகத்தார் மதிக்க மாட்டார்கள் அல்லவா? 82

இன்பங்களில் குறையாத திருவில்லிபுத்தூரின் தலைவராகிய பெரியாழ்வாரின் திருமகளாகிய அழகிய நெற்றியினையுடைய ஆண்டாள் மேகங்களை நோக்கி நயந்து பேசி, பாம்புப் படுக்கையினை யுடைய திருமாலாகிய திருவேங்கட முடையானிடம் தூது அனுப்பிச் சொன்ன விண்ணப்பமாகிய தமிழ்ப் பாடல்களை உளங்கொண்டு சொல்லுகிறவர்கள் திருமாலின் அடியவர்கள் ஆவார்கள் 83

ஒனபதாம திருமொழி

கலிநிலைத துறை

சிநதுரச செமபொடிப போலதிரு
மாலிருஞ சோலையெஙகும
இநதிர கோபஙக ளேஎழுந
துமபரந திடடனவால
மநதரம நாடடியன றுமது
ரககொழுஞ சாறுகொணட
சுநதரத தோளுடை யானசுழ
லையிலநின றுயததுங கொலோ? 84

போககளி றுபொரும மாலிருஞ
சோலையம பூமபுறவில
தாககொடி முலலை களுமதவ
ளநகை காடடுகினற
காககொள பிடாககள நினறுகழ
றிசசிரிக கததரியேன
ஆககிடு கோதோ ழீ! அவன
தாசெயத பூசலையே 85

கருவிளை யொணமலா காள! கா
யாமலா காள! திருமால
உருவொளி காடடுகின றீரெக(கு)
உயவழக(கு) ஒனறுரையீர
திருவிளை யாடுதிண டோளதிரு
மாலிருஞ சோலைநம்பி
வரிவளை இறபுகுந துவநதி
பறறும வழககுளதே? 86

ஒன்பதாம திருமொழி

திருமாலிருஞசோலை எமபெருமானை வழிபடுதல

அழகிய சிவந்த பொடியைப பரபபியதுபோல திருமாலிருஞ் சோலை மலை முழுவதும இநதிர கோபபபூசசிகள் தோனறிப பரவிக்கிடநதன எனவே, மநதர மலையை மததாக நடடு அனறு அமுதம கடைநதெடுதத அழகிய தோளகளை யுடைய திருமாலின சூழசசி வலையிலிருநது பிழைபபோமா? 84

வீரம் மிகுநத யானைகள போரிடும திருமாலிருஞசோலை மலையிலுள்ள பூஞசோலையில நீண்ட கொடியிலிருக்கும முலலை மலாகளும திருமாலின முததுப போனற பறகளின புனனகையை நினைபபூடடுகினறன கரும் பசசை நிறமுடைய இலைகளின இடையே உளள 'பிடா எனனும மலாகள எனனைக கணடு எளளி நகையாடுவதை எனனால தாஙக முடியவிலலை தோழீ! அவனுடைய மாலை செயத துனபததை நான யாரிடம சொலவேன? 85

ஒளி பொருநதிய காககணம பூககளே! காயாம் பூக்களே! நீஙகள் திருமாலின திருமேனி நிறததைக் காடடுகினறீர்கள ஆனால பிழைக்கும வழி எனககுச சொலல மாடடீர்கள் திருமகள் விளையாடுகின்ற அழகிய தோள்களையுடைய திருமாலிருஞ சோலை இறைவன எங்கள் இருபபிடம வநது அழகிய வளையல களை வலிநது கவாநது கொளவது முறை ஆகுமா? 86

பைமபொழில வாழகுயில காள!மயில
    காள!ஒண கருவிளைகாள!
வமபக களஙகனி காள!வணணப
    பூவை நறுமலாகாள!
ஐமபெரும பாதகா காள!அணி
    மாலிருஞ சோலைநினற
எமபெரு மானுடை யநிறம
    உஙகளுக கெனசெயவதே? 87

துஙக மலாபபொழில சூழதிரு
    மாலிருஞ சோலைநினற
செஙகண கருமுகி லினதிரு
    வுருபபோல மலாமேல
தொஙகிய வணடினங காள!தொடு
    பூஞசுனை காள!சுனையில
தஙகுசெந தாமரை காள!எனக
    கோாசரண சாறறுமினே 88

நாறு நறுமபொழில மாலிருஞ
    சோலை நமபிககுநான
நூறு தடாவில வெணணெயவாய
    நோநது பராவிவைததேன
நூறு தடாநி றைநத
    அககார வடிசிலசொனனேன
ஏறு திருவுடை யானஇனறு
    வநதிவை கொளளுஙகொலோ! 89

இனறு வநதித தனையும
    அமுதுசெய திடப பெறிலநான
ஒனறுநூ றாயிர மாககொடுத
    துபபினனும ஆளுமசெயவன
தெனறல மணஙகம ழுமதிரு
    மாலிருஞ சோலைதனுள
நினற பிரானஅடி யேனமனத
    தேவநது நோபடிலே 90

பசுமையான சோலையில வாழும குயிலகளே! மயிலகளே! அழகிய காககணம பூககளே! மணம பொருநதிய களாபபழங களே! அழகிய காயாம பூககளே! ஐம்பெரும பாதகாகளே! திருமாலிருஞ சோலையில் எழுநதருளியுள்ள எம்பெருமானுடைய நிறம உங்களுககு என்ன பயன் தருமோ? 87

உயர்ந்த மலாசசோலைகள் சூழநதிருககின்ற திருமாலிருஞ் சோலை மலையில எழுநதருளியுள்ள சிவநத கணசளையும கரிய மேகததைப போனற நிறததையும உடைய திருமாலின் வடிவம போல மலாகளின மேல தங்கியுள்ள வண்டினங்களே! நெருங்கி யிருக்கின்ற பூஞ்சுனைகளே! சுனையில உள்ள செந்தாமரை மலர்களே! எனக்கு ஓர் அடைககலம சொலலுங்கள 88

மணங்கமழும் சோலைகள் சூழநத திருமாலிருஞ்சோலை மலையில எழுநதருளியுள்ள இறைவனுககு நான முன்பு நோநது கொண்டபடி நூறு பானை வெண்ணெயும, நூறு பானை அக்கார அடிசிலும வைததுவேண்டிக் கொண்டேன பெருகுகின்ற செலவமுடைய திருமால இனறு வநது இவறறை உணடு அருள்வானோ? 89

தென்றல மணங்கமழும திருமாலிருஞ்சோலை மலையில எழுநதருளியுள்ள இறைவன் இன்று வநது வெணணெயும அககார அடிசிலும ஆகிய இவறறையெலலாம அமுது செயது அருளினால, நான ஒரு பானைக்கு நூறாயிரம் பானையாகக கொடுபபேன் மேலும அவன என மனததில வநது பொருந்தி னால காலம முழுதும அடிமை செயவேன 90

காலை யெழுநதி ருநது
கரியகுரு விககணஙகள
மாலின வரவு சொலலிமருள
பாடுதல மெயமமைகொலோ?
சோலை மலைபபெரு மானதுவ
ராபதி யெமபெருமான
ஆலின இலைபபெரு மானஅவன
வாாததை யுரைககினறதே 91

கோஙகல ருமபொழில மாலிருஞ
சோலைமிற கொனறைகளமேல
தூஙகுபொன மாலைக ளோடுட
னாயநினறு தூஙகுகினறேன
பூஙகொள திருமுகத துமடுத
தூதிய சஙகொலியும
சாாஙகவில நாணொலி யுமதலைப
பெயவதெஞ ஞானறுகொலோ! 92

சஙதொடு காரகி லுமசுமந
துதடஙக ளபொருது
வநதிழி யுமசிலம பாறுடை
மாலிருஞ சோலைநினற
சுநதர னைசசுரும பாாகுழற
கோதை தொகுததுரைதத
செநதமிழ பததுமவல லாாதிரு
மாலடி சோவாகளே 93

கரிக்குருவிக் கூட்டங்கள் காலையில் எழுந்து, 'திருமாலிருஞ்சோலை மலைப் பெருமானே! துவாரகை எம்பெருமானே! ஆலிலைமேல் பள்ளி கொண்ட பெருமானே! என்று திருமாலைப் புகழ்ந்து கூறுகின்றன அவைகள் அவ்வாறு திருமாலின் வருகையைக் கூறி 'மருள்' என்ற பண்ணைப் பாடுதல் உண்மை ஆகக் கூடுமோ? 91

கோங்கு மரங்கள் பூத்துக் குலுங்குகின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த திருமாலிருஞ்சோலை மலையில் உள்ள கொன்றை மரங்களில் தொங்குகின்ற பொன்நிறமான மாலைகளோடு சேர்ந்து நானும் தொங்குகின்றேன் திருமால் தன்னுடைய அழகிய திருவாயில் வைத்து ஊதும் சங்கின் முழக்கமும் சாரங்கம் என்னும் வில் நாணின் ஓசையும் எனக்குக் கிடைப்பது எக்காலமோ? 92

சந்தன மரங்களையும் அகில் மரங்களையும் வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு குளங்களை அழித்துக் கொண்டு வந்து பாயும் சிலம்பாற்றையுடைய திருமாலிருஞ்சோலை மலை அழகனாகிய திருமாலை, வண்டு மொய்க்கும் கூந்தலையுடைய ஆண்டாள் தொகுத்துச் சொன்ன செந்தமிழ்ப் பாடல் பத்தும் வல்லவர்கள் திருமாலின் திருவடி சேர்வர் 93

பததாம திருமொழி

கலிநிலைத துறை

காாகேகாடல பூக்காள! காாககடல
வணணனென மேலஉம்மைப
போாகேகாலம செயது பொர
விடுததவன எஙகுறறான?
ஆாகேகா இனிநாம பூச
லிடுவது அணிதுழாயத
தாாகேகாடும நெஞசந தனனைப
படைககவல லேனஅநதோ! 94

மேறறோனறிப பூககாள! மேலுல
கஙகளின மீதுபோய
மேறறோனறும சோதி வேத
முதலவா வலஙகையில
மேறறோனறும ஆழியின வெஞசுடா
போலச சுடாதுஎமமை
மாறறோலைப பட்டவா கூட்டததுவைததுககொள கிறறிரே 95

கோவை மணாட்டி! நீயுன
கொழுஙகனி கொணடுஎமமை
ஆவி தொலைவியேல வாயழகா
தமமை யஞசுதும
பாவி யேனதோனறிப பாமபணை
யாாககுமதம பாமபுபோல
நாவு மிரணடுள வாயததுநாணிலி யேனுககே 96

பததாம திருமொழி

பிரிவாறறாமையால தலைவி வருநதிக கூறுதல

கார்காலததில் மலர்நதுளள காநதள மலர்களே! கருங்கடல் நிறமுடைய திருமால உஙகளைப போர்ககோலம் செயது எனமீது போாதொடுக்க அனுபபினான அவன இபபோது எங்கே இருக் கிறான? இனி நாங்கள யாரிடம் முறையிடுவோம்? அவனுடைய அழகிய துளசி மாலையை விருமபி அது கிடைககாததால வருந தும் நெஞசினை நான பெறறுளளேன்! ஐயோ! 94

சிறந்த செங்காந்தள் மலர்களே! மேலுலகஙகளையும் கடநது சென்று சிறந்து விளஙகும் சோதியும் வேதமுதலவனும் ஆன திருமாலின வலது கையில தோனறும சக்கரததின வெமமையான ஒளிபோலச சுடாமல எங்களைத திருமாலடியாா கூட்டததில் சேர்க்க வலலவர்கள் ஆவீர்களோ? 95

கோவைக கொடியாகிய பெண்ணே! நீ உன அழகிய பழத தால் எஙகள உயிர்களைப போக்காதே! நாஙகள கோவைப பழம் போனற திருவாயினையுடைய திருமாலை எண்ணி அஞ்சு கினறோம் பாவியாகிய நான பிறநத பிறகு வெட்க மறற எனனைப பொறுததவரையில் பாமபுப படுககையையுடைய திருமாலுககும் தம்முடைய பாம்பு போல, நாக்கு இரணடு ஆகி விட்டது 96

முலலைப பிராட்டி! நீயுன
முறுவலகள கொண(டு)எமமை
அலலல விளைவியேல ஆழிநங
காய்! உன அடைககலம்
கொலலை யரககியை மூககரிந
திட்ட குமரனார
சொலலும பொயயானால நானும
பிறநதமை பொயயனறே 97

பாடுமீ குயிலகாள்! ஈதெனன
பாடலநல வேங்கட
நாடா நமககொரு வாழவுதந
தாலவநது பாடுமின
ஆடும கருளக கொடியுடை
யாரவந தருளசெயது
கூடுவ ராயிடில கூவிநும
பாட்டுககள கேட்டுமே 98

கணமா மயிலகாள்! கணண
பிரானதிருக கோலமபோன(று)
அணிமா நடமபயின றாடுகின
றீரககடி வீழகினறேன
பணமா டரவணைப பறபல
காலமும பளளிகொள
மணவாளா நமமை வைதத
பரிசிது காணமினே 99

நடமாடித தோகை விரிகினற
மாமயில காள்!உமமை
நடமாட்டங காணப பாவியேன
நானோர முதலிலேன
குடமாடு கூததன கோவிநதன
கோமிறை செய(து)எம்மை
உடைமாடு கொணடான உஙகளுக
கினியொனறு போதுமே? 100

முலலைக் கொடியாகிய பெ ணணே! கடல போல கம்பீர முடைய நங்கையே! நீ உன மலாகளாகிய பறகளால் புனனகை செயது எஙகளைத துனபுறுத்தாதே நாஙகள் உன அடைக்கலம் சூர்பபணகை என்னும் கொடிய அரக்கியின மூக்கை இலகது வணைக் கொணடு அறுதத சககரவர்ததித திருமகனின சொலலும் பொயயாகி விடடால நான பிறநததும் பொய அனறோ? 97

பாடுகின்ற குயிலகளே! இபபோது இஙகுப பாடுவது ஏன? நலல திருவேஙகடததை இடமாகக கொணடவா நமக்கு ஒரு வாழ்வு தந்தால அபபோது வநது பாடுஙகள அசைநது ஆடுகினற கருடக்கொடியையுடைய திருமால வநது அருள செயது கூடுவாரா னால், நாஙகள் உஙகளைக் கூவி அழைதது உஙகள பாடடுக் களைக கேடபோம் 98

பெருமை மிக்க மயில கூடடஙகளே! கண்ணபிரான திருக்கோலம் போல வடிவு கொண்டு பயிற்சி பெற்று, அழகிய சிறநத நடனம் ஆடுகினறீர்கள் (அவவாறு ஆடாமல் இருக்கும் படி.) உஙகள் அடியில் விழுநது வணஙகுகின்றேன் படமெடுத்து ஆடுகினற பாமபுப படுக்கையின மேலே எப"பாதும் பளளி கொளளும் தலைவர் நம்மை வைத்திருக்கும் அந்த நிலையைக் காணுஙகள் 99

தோகைகளை விரிதது நடனமாடுகினற சிறந்த மயில்களே! உஙகள் நடனததைக காணப பாவியாகிய எனக்குக் கண இல்லை குடக் கூத்தாடுகினறவனும் கோவிந்தனும் ஆன இறைவன குறும்புகளை செயது என செல்வஙகளை எலலாம் கவர்நது கொண்டான இனியும அவனைப பிரிநதிருக்கின்ற என் முன்னே ஆடுதல் உஙகளுககுத் தகுமா? 100

மழையே! மழையே! மணபுறம

பூசியுள ளாயகினற
மெழுகூறறி னாறபோல ஊறறுநல
வேஙகடத துளகினற
அழகப பிரானார தமமையென
நெஞசத தகபபட்த
தழுவ நினறு எனனைத தததநிககொண(டு)
ஊறறவும வலலையே?	101

கடலே! கடலே! உனனைக
கடைநது கலசகுறுதது
உடலுள புகுநதுநின றூறல
அறுததவற(கு) எனனையும
உடலுள புகுநதுநின றூறல
அறுககினற மாயறகுஎன
நடலைகள எலலாம நாகணைக
கேசென றுரைததியே	102

நலலஎன தோழி! நாக
ணைமிசை நமபரா
செலவா பெரியா சிறுமா
னிடவாநாம செயவதென?
விலலி புதுவை விடடுசித
தாதஙகள தேவரை
வ ல பரிசு வருவிபப
ரேலஅது காணடுமே	103

ஓ மேகமே! மண்ணை வெளியிலே பூசி உள்ளே மெழுகினை உருக்கி ஊற்றுவது போலப் பொழிகின்ற திருவேங்கடமலையில் நின்ற திருக்கோலத்தில் உள்ள அழகராகிய திருமாலை என் மனத்துள் வந்து தங்கச் செய்து நான் தழுவும் படியாக என்னை அவருடன் நெருக்கி வைத்துக்கொண்டு பொழியவும் செய்வாயோ? 101

ஓ, கடலே! உன்னைக் கடைந்து கலக்கி உன் உடலுக்குள் புகுந்து உன் ஊற்றினை அழித்தவனும் என் உடலுள் புகுந்து என் உயிரை அழிக்கின்றவனும் ஆன திருமாலுக்கு அவன் பாம்புப் படுக்கையை நெருங்கிச் சென்று என் துன்பங்களை எல்லாம் சொல்ல வேண்டுகிறேன் 102

என் நல்ல தோழியே! பாம்புப் படுக்கையில் உள்ள நம் தலைவர் மிகுந்த செல்வம் உடையவர் எல்லோருக்கும் பெரியவர் சிறுமையுடைய மனிதர்களாகிய நாம் என்ன செய்யமுடியும்? திருவில்லிபுத்தூரின் தலைவரான பெரியாழ்வார் தமக்கு இயன்ற முறையில் திருமாலை வரவழைப்பாரானால் காண்போம் 103

பதினோராம திருமொழி

தரவு கொசசகக கலிபபா

தாமுககும தமகையில சஙகமே போலாகவோ
யாமுககும எஙகையில சஙகமும ஏநதிழையீா
தீமுகதது நாகணைமேல சேரும திருவரஙகா
ஆ!முகததை நோககாரால அமமனே! அமமனே! 104

எழிலுடைய அமமனைமீா! எனனரஙகத தினனமுதா
குழலகா வாயழகா கணணழகா கொபபூழில
எழுகமலப பூவழகா எமமானாா எனனுடைய
கழலவளையைத தாமும கழலவளையே யாககினரே! 105

பொஙகோதம சூழநத புவனியும விணணுலகும
அஙகாதுஞ சோராமே யாளகினற எமபெருமான
செஙகோ லுடைய திருவரஙகச செலவனாா
எஙகோல வளையால் இடாதீாவ ராகாதே? 106

மசசணி மாட மதிளரஙகா வாமனனாா
பசசைப பசுநதேவா தாமபணடு நீரேறற
பிசசைக குறையாகி எனனுடைய பெயவளைமேல
இசசை யுடையரேல இததெருவே போதாரே? 107

மாயவன செயகைககு மனம பொறாது
தலைவி வருநதிக கூறுதல

சிறந்த அணிகலனகளை உடையவாகளே! நான விரும்பி என கையில அணிநதிருக்கும் சஙகு வளையயலகளை, திருமால விரும்பித தன கையில வைததிருக்கினற சஙகிறகு ஒபபாகாவோ? ஐயோ! கொடிய முகததினை யுடைய பாமபுப படுகைகைமேல கிடக்கும திருவரஙகா என முகததைப பாாககவிலலையே! அமமா! அமமா! 104

அழகு மிக்க தாயமாாகளே! திருவரஙகததில எனக்கு இனிய அமுதமாக இருபபவா திருக்குழலழகா, சிவநத வாயழகா, திருக்கண்ணழகா, திருவுநதியில தோனறிய தாமரை மலரழகா என தலைவா, எனனுடைய வளையலைக் கழலும் வளையாகவே ஆக்கிவிட்டாரே! 105

பொங்குகின்ற கடல் சூழநத மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் அங்கு ஒரு குறையும இல்லாதபடி ஆள்கின்ற எமபெருமான, செங்கோல ஏந்திய திருவரங்கச செல்வா, என் அழகிய வளையலைக் கொண்டதால தம துனபம நீங்கப பெற்றாரோ? 106

மாடங்களையும் மதிலகளையும் உடைய திருவரஙகததில எழுந்தருளியிருபபவா வாமன அவதாரம செயதவா, தூய பசுமை நிறமுடைய தேவா, தாம் முனபு மாவலியிடம நீரேறறுப பெறற பிசசை குறைவுடையது என்று கருதி, அககுறை தீர்பபதறகாக என வளையல மீது விருபபம கொண்டவரானால இததெரு வழியே வரமாட்டாரோ? 107

பொலலாக குறளுருவாயப பொறகையில நீரேறறு
எலலா வுலகும அளநதுகொணட எமபெருமான
நலலாாகள வாழும நளிர அரஙக நாகணையான
இலலாதோம கைபபொருளும எயதுவான ஒததுளனே 108

கைபபொருளகள முனனமே கைககொணடாா காவிரிநீா
செயபபுரள வோடும திருவரஙகச செலவனாா
எபபொருடகும நினறாாககும எயதாது நானமறையின
சொறபொருளாய நினறாாஎன மெயபபொருளும கொணடாரே 109

உணணா(து) உறஙகா(து) ஒலிகடலை யூடறுததுப
பெணணாககை யாபபுணடு தாமுறற பேதெலலாம
திணணாா மதிளசூழ திருவரஙகச செலவனாா
எணணாதே தமமுடைய நனமைகளே எணணுவரே 110

பாசிதூாத துககிடநத பாாமகடகுப பணடொருநாள
மாசுடமபில நீாவார மானமிலாப பனறியாம
தேசுடைய தேவா திருவரஙகச செலவனாா
பேசி யிருபபனகள போககவும பேராவே 111

மிகுந்த அழகினையுடைய குறள் வடிவில வந்த தன அழகிய கையில நீரேறறு எல்லாவுலகஙகளையும் அளந்து பெறறுக கொண்ட எமபெருமான, நலலோர்கள வாழ்கி ற குளிர்ச்சி பொருந்திய திருவரங்கததில பாமபணையில எழுந்தருளி யுள்ளவன், தனனையனறி வேறு துணையிலலாத எமக்கு மை பொருளையும் பெறுபவனைப போல உளளான 108

முனபே என கைபபொருளகளைக் கொண்டவர், காவிரி நீர் வயலகளில் புரண்டு ஓடும வளமுடைய திருவரஙகச செல்வா எநதப பொருளுக்கும எளியராய நினறு எவவளவு அறிவுடையரா யினும் அன்பிலலாதவர்க்குக் கிடைககாதவராய நான்கு வேதஙகளின் சொற்பொருளாய நினறவா, என மெயப பொருளாம் உயிரையும கைககொண்டவா 109

உறுதியான மதில சூழநத திருவரஙகததில எழுந்தருளி யிருக்கும செலவா சீதைப பிராட்டியின நிருமேனியழகில கட்டுணடு, அவள பிரிவால உணணாமலும உறங்காமலும இருந்து கடலை இரு கூறாகச சேது அணைகட்டித தாம அடைநத துனபத்தையெலலாம் எண்ணாமல் தமமுடைய நன்மைகளை மட்டும எணணுவாா 110

முன்னொரு காலததில நீருக்கடியில பாசி பிடிததுக கிடநத நிலமகளை மீட்பதறகாக அழுக்கேறிய உடமபல் நீரொழுகப பெருமையிலலாத திரு வராக அவதாரம எடுந்த ஓர் மிகுநத தலைவராகிய திருவரஙகச செலவா முனபு என்னிடம் சொனனசொறகள் என நெஞ்சை விட்டுப பெயர்க்க முடியாமல் நிலைத்துவிட்டன 111

கணணாலங கோடிததுக கனிதனனைக கைபபிடிபபான்
திணணாாந திருநத சிசுபாலன தேசழிநது
அணணாந திருககவே ஆஙகவளைக கைபபிடிதத
பெணணாளன பேணுமூா பேரா ம அரஙகமே 112

செமமை யுடைய திருவரஙகா தாமபணிதத
மெயமமைப பெருவாாததை விடடுசிததா கேடடிருபபா
தமமை யுகபபாரைத தாமுகபபா எனனும சொல
தமமிடையே பொயயானால சாதிபபாா ஆரினியே? 113

திருமணததுக்கு வேணடிய ஏறபாடுகளையெலலாம செயது ருக்மிணியை மணந்து கொளள உறுதியாக இருநத சிசுபாலன, ஒளியிழந்து செயலறறு அஙஙனாநதிருக்குமபடி அவளைக கைப பிடிதத, பெண்களை ஆளும பெருமையினை யுடைய திருமால விருமபித தங்கும ஊரின பெயா திருவரஙகம ஆகும 112

செமமையுடைய திருவரஙகர் அருளிய உணமையாகிய சிறநத சொலலினைப பெரியாழவாா கேட்டு அதன படி இருபபாா 'தம்மை விரும்பியவர்களைத தாம விரும்புவர்' எனனும் பழமொழி அவரிடததிலே பொயயாகி விட்டால் இனி நிறைவேறற வலலவா யார்? 113

பனனிரணடாம திருமொழி

எணசீா ஆசிரிய விருததம

மறறிருந தீாகட கறிய லாகா
    மாதவ னெனபாதோா அனபு தனனை
உறறிருந தேனுக(கு) உரைபப தெலலாம
    ஊமைய ரோடு செவிடா வாாததை
பெறறிருந தாளை யொழிய வேபோயப
    போதொரு தாயில வளாநத நமபி
மறபொருந தாமற களம டைநத
    மதுரைப புரததென னையுயத திடுமின 114

நாணி யினியோா கரும மிலலை
    நாலய லாரும அறிநதொ ழிநதாா
பாணியா தெனனை மருநது செயது
    பணடுபண டாகக வுறுதி ராகில
மாணி யுருவாய உலக ளநத
    மாய னைககா ணிலதலை மறியும
ஆணையால நீரெனனைக காகக வேணடில
    ஆயபபா டிககே யெனனையுயத திடுமின 115

தநதையும தாயுமஉற றாரும நிறகத
    தனிவழி போயினாள! எனனும சொலலு
வநத பினனைப பழிகாப பரிது
    மாயவன வநதுருக காட்டு கினறான
கொநதள மாககிப பரகக ழிததுக
    குறுமபுசெய வானஓா மகனைப பெறற
நநதகோ பாலன கடைதத லைககே
    நளளிருட கணஎன னையுயத திடுமின 116

பன்னிரண்டாம் திருமொழி

கண்ணன் இருக்குமிடத்தில் என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்குமாறு வேண்டுதல்

வேறாக இருந்த உங்களால் அறிந்து கொள்ள முடியாது. மாதவனாகிய திருமாலிடம் அன்பு கொண்டிருந்த எனக்கு நீங்கள் சொல்வதெல்லாம், ஊமையர் செவிடர்க்குச் சொல்வது போல பயனற்றதாகும். தன்னைப் பெற்ற தாயைவிட்டு நீங்கி வேறொரு தாயின் மாளிகையில் வளர்ந்த என்னை மலர்ந்த வந்து சேருவதற்கு முன்பே போர்க்களத்தை அடைந்த வடமதுரைக்கு என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுங்கள் 114

இனி வெட்கப்பட்டு ஆகக் கூடியது ஒன்றுமில்லை அயலார் அனைவரும் அறிந்து கொண்டார்கள் காலந் தாழ்த்தாமல் தக்க மருந்து கொடுத்து என்னை முன்பு போல் ஆக்கவும் காக்கவும் விரும்புவீர்களானால் வாமன வடிவில் உலகளந்த மாயவனைக் கண்டால்தான் என் நோய் தீரும் என்பதை உணர்ந்து அதற்கு வேண்டிய ஆணையிட்டு என்னை ஆய்ப்பாடிக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுங்கள் 115

'தந்தையும் தாயும் உறவினரும் இருக்கத் தான்மட்டும் தனி வழியே சென்றாள்' என்னும் பழிச்சொல் வந்தபின் அதனைப் பரவாமல் தடுக்க ஒருவராலும் முடியாது மாயவன் கனவில் வந்து எனக்குத் தன் வடிவினைக் காட்டுகின்றான் ஆகையால் சண்டையிட்டுப் பழியுண்டாக்கிக் குறும்பு செய்கின்ற ஒரு மகனைப் பெற்ற நந்தகோபாலன் அரண்மனை வாயிலுக்கு நள்ளிரவில் என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுங்கள் 116

அஙகைத தலததிடை யாழி கொணடான்
அவனமுகத தனறி விழியேன எனறு
செஙகசசுக கொணடுகண ணாடை யாததுச
சிறுமா னிடவரைக காணில நாணும
கொஙகைத தலமிவை நோககிக காணீா
கோவிநத னுககலலால வாயில போகா
இஙகுததை வாழவை யொழிய வேபோய
யமுனைக கரைககென னையுயத திடுமின 117

ஆககுமென நோயி தறியலா காது
அமமனை மீா!துழ திபப டாதே
சாாககடல வணணன எனபான ஒருவன
கைககணட யோகம தடவத தீரும
நீாககரை நினற கடமபை யேறிச
காளிய னுசசியில நடடம பாயநது
போாககளை மாக நிருததஞ செயத
பொயகைக கரைககென னையுயத திடுமின 118

காததண முகிலும கருவி ளையும
காயா மலரும கமலப பூவும
ஈாததிடு கினறன எனனை வநதிட(டு)
இருடிகே சனபககல போகே யெனறு
வோததுப பசிதது வயிற சைநது
வேணடடிசில உணணும போ(து)ா தெனறு
பாாததிருந துநெடு நோககுக கொளளும
பதத விலோச நததுயத திடுமின 119

வணணம திரிவும மனஙகு ழைவும
மான மிலாமையும வாயவெ ளுபபும
உணண லுறாமை யுமஉள மெலிவும
ஒதநீா வணணன எனபான ஒருவன
தணணந துழாயெனனும மாலை கொணடு
சூடடத தணியும புலமபன தனனைப
பணணழி யபபல தேவன வெனற
பாணடி வடததென னையுயத திடுமின 120

அழகிய திருககையில சககரததைக கொணட திருமாலின் முகததிலன்றி வேறு யார முகததிலும் விழிகக மாடடேன எனறு, சிவநத கசசாகிய ஆடையால கண்ணை மறைததுக் கொண்டு சிறிய மனிதாகளைக் கணடால வெடகபபடுகினற என கொஙகை களை நன்றாகப பாருஙகள அவை கணணனுக்கு அலலாமல மறறவர்களுக்கு இசையமாடடா ஆகையால இஙகுளள துனப வாழவு நீங்குமபடி எனனை யமுனைக் கரைக்குக் கொண்டு போயச் சேர்தது விடுங்சள
117

தாயமார்களே! எனக்கு வநதுள்ள நோய யாராலும் அறிய முடியாதது துனபபபடாமல அதனைத தீர்க்கக் கண்ணன ஒருவனே கை கண்ட மருநதாவான அவன் திருககைகளால தடவ அது தீரும் காளிங்க மடுவின கரையில நினற கடமப மரததில் ஏறிக காளியன எனனும் பாமபின் தலைமீது நேராகக் குதிதது, அததலையே போககளம ஆகுமபடி நடனம செயத, அந்த மடுவின கரைக்கு என்னைக் கொண்டு போயச சேர்தது விடுங்கள
118

கரிய குரிநத மேகமும் கா்க்கணம்பூவும காயாம பூவும் தாமரைபபூவும வநது, கண்ணனிடததிற்கு வா எனறு எனனைப பற்றியிழுக்கினறன வேர்ததும பசிததும் வயிறு தளர்ந்தும விரும்புகினற உணவினை உணணும நேரம இதுவெனறு பார்ததிருதது உணவளிதது, கணணனின அருள நோககினைப பெறுகினற உணவிடும இடததிறகு எனனைக கொண்டு போயச சேர்தது விடுங்கள
119

என நிறவேறுபாடும, மனததளாச்சியும, பெருமையில்லா மையும, வாய வெளுப்பும், உணவு கொளளாமையும, அறிவின மெலிவும் ஆகிய இவைகள கண்ணனின திருததுழாய மாலை யினைச சூடடத் தணியும் ஆகையால பிலம்பன எனற அசுரனை அவன ஆறறலழியப பலதேவன் வெனற இடமாகிய பாண்டீர வடததிறகு என்னைக் கொணடு போயச சோத்துவிடுங்கள்
120

கறறினம மேயககிலும மேயககப பெறறான
காடுவாழ சாதியும ஆகப பெறறான
பறறி யுரலிடை யாபபு முணடான
பாவிகாள! உஙகளுககேச சுககொலோ
கறறன பேசி வசவு ணாதே
காலிக ளுயய மழைத டுதது
கொறறக குடையாக ஏநதி நினற
கோவாத தனததென னையுத திடுமின 121

கூட்டி லிருநது கிளியெப போதும
கோவிநதா! கோவிநதா! எனற ழைககும
ஊட்டக கொடாது செறுபப னாகில
'உலகளந தா னஎன றுயரக கூவும
நாட்டில தலைபபழி யெயதி யுஙகள
நனமை யிழநது தலையி டாதே
சூட்டுயா மாடஙகள சூழநது தோனறும
துவரா பதிககென னையுயத திடுமின 122

மனனு மதுரை தொடககக மாக
வணதுவ ராப திததன னளவும
தனனைத தமருயததுப பெயய வேணடித
தாழகுழ லாளது ணிநத துணிவை
பொனனியல மாடம பொலிநது தோனறும
புதுவையா கோனவிட்டு சிததன கோதை
இனனிசை யாலசொனன செஞசொல மாலை
ஏதத வலலாாக கிடமவை குநதமே 123

கண்ணன் கனறுகளை மேயபபவனும ஆனான் காடடில வாழும் இடையர் குலததவனும் ஆனான உரலில் கடடவும் பெறறான பாவிகளே! இவைகள எலலாம் உஙகருககு ஏளனமாக இருககினறனவோ? நீஙகள கறறவைகளை எனனிடம் பேசி என்னுடைய வசைசசொறகளுக்கு ஆளாகாமல, பசுக்களைக் காபபதறகாக இநதிரன ஏவிய மேகஙகளைத தடுதது வெற்றிக் குடையாக ஏநதி நினற கோவர்ததன மலைக்கு எனனைக் கொண்டு போயச சேர்தது விடுஙகள 121

நான வளர்ககும் கிளி கூடடிலிருநது கொண்டு எபபோதும் 'கோவிநதா! கோவிநதா! எனறு அழைககும் அதறகு உணவு கொடுக்காமல கோபங கொணடால், அது 'உலகளநதான எனறு உரககக் கூவும் நீஙகள் நாடடில பெரிய பழியினை அடைநது உஙகள சிறபபை இழந்து வெடகித்தலை குனியாதபடி, கொடுஙகைசளையுடைய உயாந்த மாடஙகள் சூழந்து விளஙகும துவாரகைககு எனனைக கொண்டு போயச் சேர்தது விடுஙகள 122

அழகிய மாளிகைகள் விளங்கும திருவில்லிபுத்தூரத் தலைவரான பெரியாழவாரின மகளாகிய நீண்ட கூநதலையுடைய ஆண்டாள, நிலைத்த புகழினையுடைய வடமதுரை முதல், வளம் மிக்க துவாரகை வரையில் பல இடஙகளுககுத் தன் சுறறததார்கள் தனனைக் கொணடு போயச சேர்க்க விரும்பி எடுதத முடிவை இனனிசையுடன சொனன செந்தமிழ் மாலையினை ஓதவலலவர்களுக்கு உரிய இடம வைகுந்தமாகும் 123

பதினமூனறாம திருமொழி

அறுசீா ஆசிரிய விருததம

கணணன எனனும கருநதெயவம
காடசி பழகிக கிடபபேனை
புணணில புளிபபெய தாறபோலப
புறமநின றழகு பேசாதே
பெணணின வருதத மறியாத
பெருமான அரையில பீதக
வணண ஆடை கொண(டு)எனனை
வாடடம தணிய வீசீரே 124

பாலா லிலையில துயில கொணட
பரமன வலைபபட டிருநதேனை
வேலால துனனம பெயதாறபோல
வேணடிற றெலலாம பேசாதே
கோலால நிரைமேயதத தாயனாயக
குடநதைக கிடநத குடமாடி
நீலா தணணந துழாயகொணடென
நெறிமென குழலமேல சூடடீரே 125

கஞசைக காயநத கருவிலலி
கடைககண எனனும சிறைககோலால
நெஞசூ டுருவ வேவுணடு
நிலையும தளாநது நைவேனை
அஞசேல எனனான அவனொருவன
அவனமாா வணிநத வனமாலை
மஞசி யாதே தருமாகில
மாாவிற கொணாநது புரடடீரே 126

பதினமூனறாம திருமொழி

கணணன அணிநத ஆடை முதலியவறறால தன வாடடததைத தணிககு வேணடுதல

கண்ணன எனனும கரிய தெயவததின காட்சியில் சடுபட்டுக் கிடக்கின்ற எ ன்க்கு புணணில புளியை ஊற்றியது போல, என அருகில நினறு அவனுடைய அழகை மேலும மேலும பேசித துனபுறுத்தாமல், பெணணின் துனபத்தை அறியாத அந்தக் கண்ணன் இடுப்பில உடுததியுள்ள அழகிய பட்டாடையைக் கொணடு வநது என துனபம் தணியும்படியாக வீசுஙகள், 124

பால வடியும் ஆல இலையில அறிதுயில கொண்ட கண்ண னுடைய பாசவலையில சிக்கிக கிடநத எனனை வேலால் துளைப்பது போல், நீஙகள விருமபியவாறெலலாம் பேசாமல, இடையனாயக கையில கோலுடன பசுககூட்டஙகளை மேயத்து, திருக்குடந்தையில் பள்ளி கொண்ட, குட்க்கூததாடியவனாகிய கண்ணன அணிநத கருமை நிறம பொருநதிய குளிர்நத திருததுளசி மாலையைக் கொண்டு வநது என் சுருண்ட மென்மையான கூநதலில சூட்டுங்கள 125

கமசனைக் கொன்ற கரிய புருவமாகிய விலலினையுடைய கண்ணன தன கடைக்கண பார்வை எனனும் சிறகையுடைய அம்பினால என நெஞசைத துளைகக அதனால் வெநது நிலை குலைநது வருநதுகின்ற எனனை, அஞசாதே! எனறு சொல லாதவனாகிய அக்கண்ணன் தன மார்பில அணிந்துள்ள துளசி மாலையை ஏமாற்றாமல கொடுப்பானாகில அதனைக் கொண்டு வநது, என மார்பில புரளும்படிச சூட்டுங்கள் 126

ஆரே உலகத தாறறுவாா
ூயா பாடி சவாாதுணணும
காரே றழகக வழககுணடு
தளாாதும முறிநதும கிடபபேனை
ஆரா வமுதம அனையானதன
அமுத வாயில ஊறிய
நீாதான கொணாாது புலராமே
பருகசி யிளைபபை நீககீரே 127

அழிலும தொழிலும உருககாடடான
வுருசேல எனனான அவனொருவன
தழுவி முழுசிப புகுநதெனனைச
சுறறிச சுழனறு போகானால
தழையின பொழிலவாய நிரைபபினனே
நெடுமால ஊதி வருசினற
குழலின தொளைவாய நீாகொணடு
குளிர முகததுத தடவீரே 128

நடையொன றிலலா வுலகதது
நநத கோபன மகனஎனனும
கொடிய கடிய திருமாலால
குளபபுக ε றுகொளபபடடு
புடையும பெயர கிலலேனநான
போடகன மிதிதத அடிபபாடடில
பொடிதான கொணாநது பூசீாகள
போகா வுயிரென னுடமபையே 129

வெறறிக கருளக கொடியானதன
மீமீ தாடா வுலகதது
வெறறா வெறிதே பெறறதாய
வேமபே யாக வளாததாளே
குறற மறற முலைதனனைக
குமரன கோலப பணைததோளோ(டு)
அறற குறறம அவைதீர
அணைய அமுககிக கடடீரே 130

ஆயர்பாடியில உள்ள பெணகளின உளளங்களைக் கவர்ந்து இனபுறும் சரிய காளை போனற கண்ணன எனனைததுனபுறுதத, அதனால் வருநதித தளர்நதும குலைநதும கிடக்கினற எனனை ஆற்றித தேறறுவாா இவவுலகில யாா உளா? தெவிட்டாத அமுதம போனற கணணனின இனிய வாயில ஊறிய நீரைக் கொண்டு வநது என நாக்கு உலர்ந்து போகாதபடி பருகக கொடுத்து என களைபபை நீக்குஙகள் 127

அழுதாலும தொழுதாலும தனனுடைய வடிவினைக் காடட மாட்டான 'அஞசாதே எனறும கூறமாட்டான அபபடிபபட்ட கண்ணன வநது உருவெளித தோறறததால எனனைத தழுவியும முகர்நதும சுறறிச சுறறிச சூழநதும எனனைவிட்டுப போகாமல இருககிறான ஆகையால தழைகள அடாநத சோலையில பசுக கூட்டஙகளின் பினனால கணணன் ஊதிக கொண்டு வருகினற புலலாஙகுழலின துளைகளில வழியும நீரைக் கொணடு வநது என உடமபு குளிரும்படி என முகததில தடவுஙகள 128

இவவுலகில, நெறிமுறை ஒனறும் இலலாத நநதகோபன மகன என்னும் கொடியவனும் இரக்கமறறவனும ஆகிய திருமாலி'ர் திருவடிகளால மிதியுணடு, நான அசையவும முடியாமல் கிடக்கினறேன அபபெபாயயனின காலடி மணணைக் கொணடு வநது இனனும் உயிா நஙகாத என உடமபினமீது பூசுஙகள 129

வெற்றி பொருநதிய கருடக் கொடியினையுடைய கண்ணனின பெருமைககு மேல ஒனறும் இலலாத உலகததில குழநதையாகக கிடைககப பெற்ற அவனை யசோதை ஒரு பயனும் இலலாதபடி வெறும வேம்பாக வளாததாள அவனுக்கெனறே வரையறுக்கப பட்ட குறை தீரும்படி குறறமற்ற என முலைகளை எனறும குமரனாக இருக்கும சணணனுடைய அழகிய பருதத தோள களுடன நனறாகப பொருநதும்படி அமுககிக கட்டுஙகள 130

உளளே யுருகி நைவேனை
உளளோ இலலோ எனனாத
கொளளை கொளளிக குறுமபனைக
கோவாத தனனைக கணடககால
கொளளும பயனொன றிலலாத
கெ ஙகை தனனைக கிழஙகோடும
அளளிப பறிததிட(டு) அவனமாாபில
எறிஈதென அழலைத தீாவேனே 131

கொமமை முலைகள இடாதீரக
கோவிந தறகோா குறறேவல
இமமைப பிறவி செயயாதே
இனிபபோயச செயயும தவநதானென?
செமமை யுடைய திருமாாபில
சோததா னேலும் ஒருஞானறு
மெயமமை சொலலி முகமநோககி
விடைதான தருமேல மிகநனறே 132

அலலல விளைதத பெருமானை
ஆயா பாடிக(கு) அணிவிளககை
விலலி புதுவை நகாநமபி
விடடு சிததன வியனகோதை
விலலைத தொலைதத புருவததாள
வேடகை யுறறு மிகவிருமபும
சொலலைத துதிகக வலலாாகள
துனபக கடலுள துவளாரே 133

உள்ளம உருகி வருநதுகினற எனனை இருக்கினறாளோ போய விடடாளோ எனறு கேடகாது எனனை அடியோடு கொளளை கொணட குறும்பனாகிய கணணனை நான பார்த தால், ஒரு பயனும கொளளாத என கொஙகைகளை வேரோடும பறித்தெடுதது அவன் மார்பினமீது விசியெறிநது என கொடுந துயர தீர்வேன 131

என் பருதத முலைகளின் துன்பம திரும்படியாக இபபிறவியில கண்ணனுக்கு ஒபபறற குறறேவல் செயயாமல, இனிப பரமபதத திறகுப போயச் செயயும் தவந்தான என்ன பெருமையுடையது? அவன தன்னுடைய அழகிய திருமார்பில எனனை அணைததுக் கொண்டாலும் நனறு அல்லது எனறேனும் ஒருநாள உண்மை கூறி என் முகம் பாாததுப 'போய வா எனறு விடை கொடுத தாலுமமிக நன்று 132

திருவில்லிபுததூர்த் தலைவர் பெரியாழவாரின் மகளாகிய வில்லினை வென்ற புருவததினையுடைய ஆண்டாள தனனை விரும்பியவர்களுககுத் துனபம் விளைததவனும் ஆயாபாடிக்கு அணி விளக்காக இருபபவனும் ஆகிய கணணனை மிகவும ஆசை யுடன விருமபிப பாடிய இததிருமொழியைத துதிகக வலலவாகள துனபக கடலுள கிடநது வருந்த மாடடார்கள 133

பதினானகாம திருமொழி

அறுசீா ஆசிரிய விருததம

படடி மேயநதோா காரேறு
    பலதே வறகோா சீழககனறாய
இடடீ றிடடு விளையாடி
    இஙகே போதக கணடீரே?
இடட மான பசுககளை
    இனிது மறிதது நீரூடடி
விடடுக் கொணடு விளையாட
    விருநதா வனததே கணடோமே   134

அனுஙக எனனைப பிரிவுசெயது
    ஆயா பாடி கவாநதுணணும
குனுஙகு நாறிக் குடடேறறைக
    கோவாத தனனைக கணடீரே?
கணஙக ளோடு மினமேகம
    கலநதாற போல வனமாலை
மினுஙக நினறு விளையாட
    விருநதா வனததே கணடோமே   135

மாலாயப பிறநத நமபியை
    மாலே செயயும மணாளனை
ஏலாப பொயகள உரைபபானை
    இஙகே போதக கணடீரே?
மேலால பரநத வெயிலகாபபான
    வினதை சிறுவன சிறகெனனும
மேலாப பினகீழ வருவானை
    விருநதா வனததே கணடோமே   136

பதினானகாம திருமொழி

விருநதாவனததே பரநதாமனைக கணடமை கூறுதல

ஒரு கரிய காளை போனற கண்ணன் தன் விருபபம போல திரிநத வண்ணம பலதேவனுக்குத தம்பியாய இருநது சபதம செயது விளையாடி, இங்கே வநததைப பார்ததீர்களா? தனக்கு விருபபமான பசுககளை இவிமையாக மடக்கி நீருட்டி மேயததுக கொணடு விளையாடுவதை விருநதாவனததில பார்ததோம 134

நான் மிகவும் வருந்தும்படி எனனைப பிரிநது, ஆயர்பாடிப பெண்களுடைய உளளததைக் கவாநது இனபுறும், முடைநாற்றம வீசுகினற இளங்காளையாகிய கண்ணனைப பார்ததீர்களா? மினனலும மேகமும் கலநதது போல துளசி மாலை மின்ன தன தோழர் கூட்டததோடு நினறு விளையாடுவதை விருநதா வனத்தில பாரததோம 135

பெணகளிடம் கொணட ஆசையே ஒரு வடிவாயப பிறநத தலைவனும், யாவரையும மயககுகினற நாயகனும் பொருநதாத பொயகள சொலகினறவனும் ஆன கணணன இங்கே வநததைப பாரததீர்களா? மேலே பரவியிருக்கினற வெயிலினை மறைக் கினற கருடனின சிறகாகிய மேறகட்டியின்கீழ் வருகினற கண்ணனை விருநதாவனததில பார்த்தோம 136

காாததனை கமலக கணணெனனும
    நெடுஙக யிறுப டுததி எனனை
ஈாததுக கொணடு விளையாடும
    ஈசன தனனைக கணடீரே?
போாதத முததின குபபாயப
    புகாமால யானைக கனறேபோல
வோதது நினறு விளையாட
    விருநதா வனததே கணடோமே   137

மாத வனஎன மணியினை
    வலையிற பிழைதத பனறிபோல
ஏது மொனறும கொளததாரா
    ஈசன தனனைக கணடீரே?
பீதக ஆடை யுடைதாழப
    பெருஙகாா மேகக கனறேபோல
வீதி யார வருவானை
    விருநதா வனததே கணடோமே   138

தரும மறியாக குறுமபனைத
    தனகைச சாாஙகம அதுவேபோல
புருவ வடடம அழகிய
    பொருதத மிலியைக கணடீரே?
உருவு கரிதாய முகமசெயதாய
    உதய பருபப தததினமேல
விரியும கதிரே போலவானை
    விருநதா வனததே கணடோமே   139

பொருததம உடைய நமபியைப
    புறமபோல உளளும கரியானை
கருததைப பிழைதது நினறஅக
    கருமா முகிலைக கணடீரே?
அருததித தாரா கணஙகளால
    ஆரப பெருகு வானமபோல
விருததம பெரிதாய வருவானை
    விருநதா வனததே கண்டோமே   140

மேகத்தில் பூத்தது போன்ற குளிர்ந்த செந்தாமரைக் கண் என்னும் நீண்ட கயிற்றில் அகப்படுத்தி என்னை இழுத்துக் கொண்டு விளையாடும் தலைவனாகிய கண்ணனைப் பார்த்தீர் களா? தன்மீது முத்துச் சட்டையினை அணிந்து கொண்டு, புள்ளிகளையுடைய பெரிய யானைக் கன்று போல வேர்த்து நின்று கண்ணன் விளையாடுவதை விருந்தாவனத்தில் பார்த்தோம் 137

வலையிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்த பன்றியைப் போல, தன்னிடம் கிடைத்த எப்பொருளையும் யாரும் பெறறுக் கொள்ளத் தராத தலைவனும், மாதவனும், எனக்கு மாணிக்கம் போன்றவனும் ஆன கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? பட்டாடை தாழப் பெரிய கருமேகக் கன்று போல் தெரு நிறைய வந்த கண்ணனை விருந்தாவனத்தில் பார்த்தோம் 138

நீதிநெறியினை அறியாத குறும்பனும், தன் கை விலலைப போல வளைந்த அழகிய புருவத்தை உடையவனும், தன்னை விரும்பியவர்களோடு பொருந்தாமல் துன்பம் தருபவனும் ஆகிய கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? திருமேனி கருநிறமாகவும் முகம் சிவப்பு நிறமாகவும் கொண்டு, உதயகிரியின் மேல் தோன்றுகிற சூரியன் போல விளங்கும் கண்ணனை விருந்தாவனத்தில் பார்த்தோம் 139

என் உள்ளத்துக்குப் பொருத்தமுடைய தலைவனும் திருமேனி போல உள்ளமும் கருமையாக இருப்பவனும், என எண்ணத்திற்குக் கிடைக்காமல் தப்பி நின்றவனும் ஆகிய கரிய மேகம் போன்ற கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? விருப்பத்தை உண்டாக்கும் நட்சத்திரக் கூட்டங்களால் நிறைந்திருக்கும் வானம் போல, தன் தோழர்களாகிய பெருங்கூட்டத்துடன் வந்த கண்ணனை விருந்தாவனத்தில் பார்த்தோம் 140

வெளிய சங்கொன் றுடையானைப்
பீதக ஆடை யுடையானை
அளிநன் குடைய திருமாலை
ஆழி யானைக் கண்டீரே?
களிவண் டெங்கும் கலந்தாற்போல்
கமழ்பூங் குழல்கள் தடந்தோள்மேல்
மிளிர நின்று விளையாட
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே. 141

நாட்டைப் படையென்று அயன்முதலாத்
தந்த நளிர்மா மலருந்தி
வீட்டைப் பண்ணி விளையாடும்
விமலன் தன்னைக் கண்டீரே?
காட்டை நாடித் தேனுகனும்
களிறும் புள்ளும் உடன்மடிய
வேட்டை யாடி வருவானை
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே, 142

பருந்தாட் களிற்றுக்(கு) அருள்செய்த
பரமன் தன்னைப் பாரின்மேல்
விருந்தா வனத்தே கண்டமை
விட்டு சித்தன் கோதைசொல்
மருந்தாம் என்று தம்மனத்தே
வைத்துக் கொண்டு வாழ்வார்கள்
பெருந்தா ளுடைய பிரானடிக்கீழ்ப்
பிரியா தென்றும் இருப்பாரே. 143

வெண்மையான சங்கினையும், பட்டாடையினையும் உடைய வனும், மிகுந்த கருணை உடையவனும் கையில சக்கரத்தை ஏந்தியவனும் ஆகிய கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? தேனுவோடு களித்த வண்டுகள் எங்கும் பரவிக் கிடந்தது போல மணம் வசும் அழகிய குழல்கள் பெரிய தோள்களிலே விளங்குமபடி நின்று அவன விளையாடுவதை விருந்தாவனத்தில பார்த்தோம 141

'உலகங்களைப் படைப்பாயாக! என்று பிரமன முதலியவர் களை உண்டாக்கியருளிய குளிர்ந்த பெரிய தாமரை மலரை யுடைய உந்தியைப் பிரமனுக்கு இருப்பிடம் ஆகக் கொடுத்து விளையாடும் கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? கம்சன ஏவிய தேனுகன என்ற அசுரனையும் குவலயா பீடம என்னும் யானை யினையும் பகாசுரனாகிய பறவையினையும் ஒரு சேர அழியும்படி காட்டிற்குச் சென்று வேட்டையாடி வந்த கண்ணனை விருந்தா வனத்தில பார்த்தோம 142

பருத்த கால்களையுடைய கஜேந்திரன என்னும் யானைக்கு அருள் செய்த கண்ணனை இவவுலகில விருந்தாவனம் என்னுமிடத் தில பார்த்ததை, பெரியாழ்வாரின மகள ஆண்டாள் அருளிச் செய்த திருமொழியைப் பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தென்று கருதித் தம் மனத்துள் வைத்துக் கொண்டு வாழ்பவர்கள் பெருமை பொருந்திய திருவடிகளையுடைய கண்ணனின திருவடிக்கீழே என்றும் பிரியாது இருப்பார்கள 143

விளக்கக் குறிப்புகள்

தனியன்கள்

1 அலலி—இதழ் மலலிநாடு—திருவிலலிபுத்தூரையடுத்த நாடு தென்புதுவை—திருவிலலிபுத்தூர் மயில, விளக்கு என்பன உவமை ஆகுபெயர்கள் தனிப்பாடலைத் தனியன் எனபது வைணவ மரபு

2 சுரிசங்கு—வளைந்த சங்கு மாலைத் தொடை எனபது ஒருபொருட் பன்மொழி 'கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ (64) என்ற நாச்சியார் திருமொழிப் பாடலைக் கருத்திற் காண்டு கோலச் சரிசங்கை விளவும் என்றார்

நாச்சியார் திருமொழி

1 ஆண்டாள் மார்கழித் திங்கள் முழுவதும், கண்ணனை அடையப் பாவை நோன்பு நோற்றாள் தைத்திங்கள் முழுவதும் கோலமிட்டு வழிபட்டாள் மாசி முற்பாதியில் அவன் வரும் தெருவினை அலங்கரித்தாள் எனபது கருத்து மண்டலம்—கோலம் அநங்கதேவன்—மன்மதன் உம்பி—உன் தம்பி மனமத னின் தம்பி சாமன் காமனை மகிழ்வித்தற்கு அவன் தமபியையும் தொழுதேன் என்கிறாள்

2 'முள்ளும் என உம்மையிடுக் கூறியதால் எறும்பு முதலி யனவும் கொள்ளப்பட்டன 'பேர் எழுதி என்பதற்குத் தன அம்பி னில பேரெழுதி என்றும் தன உள்ளத்தில பேரெழுதிக் கொண்டு என்றும் கூறுவர் புள்—நாரை வடிவில வந்த பகாசுரன மன்மதனின் வில் கரும்பு அம்பு, மலர்கள்

3 முப்போது காலை உச்சி மாலை வாசகம் சொல் வித்தகன—திறமையுடையவன் வேங்கடவாணன—திருவேங்கட மலையில வாழகின்றவன்

4 புராணா!—பழமையான [illegible] [illegible]—[illegible] மனகொடி மனமதனுக்குரியது துரகம—(தூரம) [illegible] கவரிபபிணா—பெணமான கருபபு வில—கரும்பு [illegible] பிராயம—விதைப பருவம—இளமபருவம துவரைபபிரா [illegible]—துவாரகை மனனன கணணன

5 அவி—வேளவியில இடும் பலியுணவு கடபபது—[illegible] யாக்கிக கொள்ளுதல மானிடா—மனிதா

6 நலலார்—பெணகள ஒத்து—காம நூல கருவிளை காக்கணம்பூ

7 கட்டி—வெலலக்கட்டி வாய—ஸ்வரம [illegible] வாமனனாக மாவலியிடம வநது மூவறடி மண கேட்டு [illegible] செருககடங்க நெடுமாலாகி மூவுலகையும அளநத வரலாறு சுடடபபடுகிறது சாய—ஒளி தரணி—உலகு

8 மாசுடை உணடு [illegible] உவ [illegible] துறநது நோனபு நோறறலைக குறிக்கும தாமபூலம் [illegible] தால வாயபபுறம் வெருததது தேசு—[illegible], பு [illegible] குதிரை வடிவாக வநத கேசி என்னும் அரககனைக கொனற தலைவனாகிய திருமால

9 பாாக்கடல—உலகைச சூழநதுளள கடல [illegible]—தடுமாறி உறைக்தும—தாக்கும

10 கழல—திருவடி ஆகுபெயர் [illegible] பீடம என்னும் யானை பொருபபு—மலை [illegible]—[illegible] புததூா விடடு சிததன—பெரியாழவாா [illegible]—ஆண்டாள

11 நரன—சககரவர்ததித திரும [illegible] —துனபம தவிருமே—நீஙகுமோ? சிரிதரா—திரு [illegible] கொண்ட திருமால இயலபாகவே குறுமபு [illegible] மாமி யசோதை மகனாகவும் இருபபது மேலும குறுமபுகள செயவதறகு இடமாகும் எனக கருதுகிறாளோ, இடைக்குலப பெண்கள இததிருமொழியில 'சிறறில சிதைககாதே' என்று ஆண்டாள் பாடியது பிறகாலப பிளளைத தமிழ இலக்கியததில வரும் சிறறில பருவததிறகு அடிபபடையாயிறறு

12 'எங்கள் மீது இரக்கம் கொண்டு எங்கள் சிறறிலை அழிக்காதே என்று வேண்டுகின்றனர்

13 குண்டு—ஆழம் கோள் அரி—பறறிக் கொலலும சிங்கம மால—மயக்கம் தெணதிரைக் கடல—தெளிய அலைகளை யுடைய பாறகடல

14 மையல பித்து மாயமநதிரம—சொக்குப பொடி என்பது பழையவுரை நொயயர்—அறபர் 'உனனை நோவ வுரைததால எங்களை மற்றவர்கள நொயயர் சிறு பிளளைகள என்பார்கள எனவே, நோவச் சொலல மாடடோம என்றும கொளளலாம

15 விசித்திரம்—இறைவனின அரிய படைபபு உரோடம—ரோஷம், சினம் கள்ளம்—மாயம, வஞசனை சேசவன—கேசி எனனும அரக்கனைக கொனறவன கணகள் அலலவே என்றதன கருத்து, கணகளாய இருநதால இரககம இருககும் எனபதாகும

16 சிறிது உண்டு—ஒரு கருதது உணடு செறறு—அழிதது அழிக்க எனக கொளக, பூசல—போா சேவகன—வீரன

17 பேதம்—வெளிபபடையாக இலலாமல வேறுபடடு இருக்கும் உடபொருள ஓதம்—அலை சூள்—ஆணை சேது—அணையின பெயர்

18 தூதை—பானை சுளகு—ஒரு வகை முறம் கைததால்—கசநதால வெறுததால இனனாமை—துனபம சுவையினமை இடைககுலப பெணகளின உளளம கசபபுறறு இருநததால, கணணன திணடியது அவர்கடகு இன்பம் தரவிலலை

19 முறறம்—வீடடின முன்புறம மெயபபிணக்கிடுதல—உடலைத தழுவுதல கண்ணன சிறறிலைச சிதைததோடு சிறுமியரிடம் பிற குறும்புகளும் செயதான

21 ஆழியரு செலவன—சூரியன் அரவு அணை—பாம்புப படுக்கை ஏழைமை—சிறுமை

22 மது இன் துழாய—தேன நிறைந்த இனிய துளசி விசே யினமையால—சறபு நெறிகளுப பொருநதாமையால, 'அது என்பது இங்கு தழுவுதலைக் குறிககும் கூறை—ஆடை காளிஙகன் எனனும் கொடிய நசசுப பாம்பினைக் கண்ணன கொனற செயல இங்குக் குறிக்கபபடடுளளது

23 'எலலே என்பது என்ன என்ற பொருளில் வநதுள்ளது இளமை—இளமைக் குறும்பு எம அ னை ம ா ர்— எம் அனனைமார்

24 பரக்க விழித்து—அகல விரித்து, அரக்க—அடக்க' கணணநீாகள—கண்ணீாத துளிகள அலமருகி ாறவா(று)—தருமபுவதை குரஙகு + அரசு=குரக்கரசு

25 கதுவிடுகி ற—கடிககினறன வினைமுற்று என+ஐ+ மாாகள்=என அணணவமாாசள இராதே—இராமல்

26 தட—பெருமை உரிசசொல அதது—சாரியை, ஆற்ற வும்—மிகவும, படிறு—வஞசனை குறுமபு கண ான் குடக கூத்தாடிய பெண்களின உளம கவர்நத விளையாடடு இஙகுக் குறிககபபடடு உளளது

27 அயர்ககினறோம—வருநதுகினறோம ஊரகம்—ஊராகிய இடம அம்மனைமார்—தாயமாா போரவிடாய—போகவிடாய

28 தொலலை யிராத்துயிலவோன — ஊழிக்காலததில் ஆலிலை மேல அறிதுயில கொள்வான எ லுமாம சேமம்—காவல் நனமை சிககென—உறுதியாக கோமளம—இளமை

29 கஞசன் — கமசன எலலில — இரவில உரபபாள—அதடடாள ஆணாட விடுதல்—நினைததபடிக் குறும்பு செயய விடுதல மசிமை—வெடகம்

30 கரிய பிரான—கிருஷ்ணன, கண்ணன் படடன—படடர் பிரானாகிய பெரியாழவாா

31 கூடல—கூடல இழைததல தலைவனை அடைய விரும் பும் தலைவி, தன எண்ணம் நிறைவேறுமா எனபதை அறிநது கொளளக் கூடலிழைததுப பார்பபாள் கூடல இழைததலாவது,

மணலில வட்ட மான சோடு கிழித்து அதற்குள் சுழி சுழியாகச் சுழிசுதுக கொணடு செனறு முடிவில சுழிகளை எணணிப பாாததல சுழிகளின எணணிக்கை இரட்டையாக இருநதால எணணம நிறைவேறும எனபது குறிபபு சஙகளை மூடிக் கொணடு மணலில வட்டமாக ஒரு கோட்டை வரைநதால் அதன முசுவும் சுடைசியும ஒனறு கூடினால எணணம நிறைவேறும் எனவும கூறுவர்

32 வாமனன—குறள வடிவினன மாவலியிடம் சென்று மூனறடிமண் கேட்டு நெடுமாலாக உயர்நதவன் ஓட்டரா வந்து—ஓட்டமாக ஓடி வந்து

33 வாள நுதல—ஒளி பொருநதிய நெற்றி சோமகன தநதைககும வழிகாட்டிய தலைமையுடைய மகன் கண்ணனின் தநதை வசுதேவா தாய தேவகி

34 பூதத நீள கடமபு—கணணன கால பட்டதும் கடம்ப மரம் பூத்தது எனபது பழைய வுரை

35 மாமதயானை—கம்சன ஏவிய குவலயாபீடம் எனனும் யானை

36 மருதம் முறிததது : யசோதை கணணனின் குறும்பைப பொறாமல அவனை உரலில் கட்டினாள அவனஉரலை இழுததுக் கொண்டு தவழநது சென்று தடையாக இருநத மருத மரங்களை முறிநதான

37 சிசுபாலன கணணனுக்கு அததை மகன் கண்ணனிடம் பகைமை கொண்டவன்

39 குறள் உரு—வாமன அவதாரம

40 வாரணம—கஜேநதிரன எனனும் யானை குழகனா—அழகினையுடைய கணணன

41 ஊடல உணர்தல புணர்தல இவைகாமங
கூடியார் பெறறபயன (1109)

எனபது திருக்குறள்

42 மன்னு—நிலைபெற்ற மணிமுடி—மணிகள் பதிதத மகுடம் சங்கு—சஙகு வளையலகள பிரிவுத துனபததால உடல

மெலிவடைய வளையலகள் கழன்று விழுந்தன
சோலை பன்னு—பலமுறை சொலவி

43 விளி—ஓசை விமலன—குற்றமற்றவன அடியார்களின் குற்றங்களை நீக்குபவன கூத்தாட—கூத்தாடி வருந்துதல மிழற்றுதல—சொலலுதல வேங்கடவன—திருவேங்கட மலையில் நின்றதிருக்கோலத்தில் உள்ளவன

44 மாதலி—இந்திரனின் தேர்ப்பாகன இராமனுக்குத் தேரோட்டியவன் சரமமாரி—அமபு மழை தாயதலை—உணமைத் தலைவர் (மாயத் தலைகள அலல) தலைவன—இராமனாகிய தலைவன போது அலர்கா—பூக்கள் மலரும் சோலை பொறி வண்டு—அழகிய புள்ளிகளையுடைய வண்டு காமரம—சீகாமரம் என்ற இனிய பண் கருமாணிக்கம்—நீல மாணிக்கம போன்ற நிறமுடைய கண்ணன

45 எனபு—ஏலுமபு இமை பொருந்தா—உறங்கவில்லை கருளன்—கருடன்

46 பரந்து—பரவி பொருகயல—போரிடும் கயலமீனகள் இன அடிசில—சர்க்கரைப் பொங்கல தோழமை—நட்பு

47 இருடிகேசன—திருமால் வலி செயய—துனபுறுத்த முறுவல—பற்கள செய்ய வாய—சிவந்த வாய மணித்தடம்—அழகிய இடம கணபடை—உறக்கம தத்துவன—மெய்ப பொருளாயஉளளவன கைம்மாறு—உதவிக்குப பதில உதவி

48 குமைத்து—புடைத்து ஆகுலம்— துன்பம் தணடு—கதாயுதம் தருமம் சாலப பெறுதி—புண்ணியம் மிகுதியாகப பெறுவாய

49 சார்ங்கம்—திருமாலின் வில சதுரன—ஆற்றலுடையவன் சசசங்கம்—ஒப்பந்தம் விரைந்து ஓலலை—மிக விரைந்து ஒரு பொருட பனமொழி

50 சிரீதரன—திருமகளை மார்பில கொண்டுள்ள திருமால பாசம—வலை இரண்டதொன்று—இரண்டினில ஒன்று 'இரண்டில ஒன்று செயயாவிட்டால் அவள் உயிர வாழ மாட்டாள அதனால குயிலும் சோலையில வாழ முடியாது என்பது கருத்து

51 அடிமைககண + அவன எனபபிரிகக ஊடறுத்து—நடுவில புகுநது ததாததாதே — வருததாதே இஙகுததை —இஙகு துரபபன்—துரததுவேன

52 மடநதை—பெண மாறறம்—சொல்

53 வாரணம—யானை நாரணநம்பி—கணணன் இது முதல்பததுப பாடலகளில திருமணச சடஙகுகளகூறபபடடுளளன

54 வதுவை மணம—திருமணம ஒரு பொருடபனமொழி கமுகு—பாககுமரம கோள அரி—ஆறறலுடைய சிஙகம மாதவன, கோவிநதன—கணணன

55 தேவர் குழாம—தேவா கூடடம் மந்திரிதது—ஆலோசனைசெயது மநதிரக கோடி—திருமணப புடவை அநதரிதுாசகை நாததனாா மணமாலை சூடடுதல அககால மரபு என அறிகிறோம்

56 சிடடார்—பெரியோா எடுதது ஏததி—குரலெடுத்துப பாடி பூபபுனை கண்ணி—பூமாலை

57 கதிர்—சூரியன சதிர்—நடனம் அடிநிலை தொடடு—கால் அணியாகிய செருபபினை அணிந்து 'திருவடி நிலைகளை அருகிலிருபபார் கையில கொடுதது என்பது பழையவுரை

58 வரி சங்கம்—அழகிய கோடுகளையுடைய சஙகுகள தாமம்—மாலை நிரை—வரிசை மதுசூதன—மது எனனும அரககனை அழிதத கணணன்

59 வாய நலலாா—ஓதுவதில சிறந்தவர்கள பசுமை + இலை—பாசிலை சமிதது—வேளவித் தீயிலிடும் சிறு விறகுக் குச்சிகள

60 பறறாவான—துணையாக இருக்கினறவன் தாள்—கால மிதிகக—மிதிபபிக்க

61 சிலை—வில போன்ற புருவம ஆகுபெயர் வாள—ஒளி எனஐமார்—என அணணனமார் எரிமுகம்—கேளவிததீ, பாரிதது—வளர்தது முகநது அடட—அளளியிட

62 அபபி மடடித்நு—பூசி சாந்தம—சநதனம் 'மணநீர் மஙகல வீதி வலம செயது எனவும அங்கு ஆனைமேல அவனோடும உடன சென்று எனவும் கொணடு கூடடுக

63 ஆயன—ஆயர்பாடியில வளாந்த கணணன் வேயர் குலததில தோனறியவா பெரியாழவாா வாயும—மனத்துககுப பொருநதின பழைய உரைகாரர் 'நனமக்கள எனபதறகு நலல கணவர் எனறும பொருள கொணடுளளாா

64 மருபபு—கொம்பு, நாற்றம—மணம் ஆழி—கடல

65 கை + தலம + திடர் = கைததலததிடர் — கைத்தல மாகிய இடம நடலைபப—வருநதுமபடி

66 தடவரை—பெரிய மலை சரத்காலம—மழைக் காலம் உவா—பௌாணமி மலை உசசியில் சநதிரன இருததல, திரு மாலின் கையில சங்கு இருபபதறகு உவமை 'இடை உவா எனபதனை 'உவா இடை எனக கொணடு 'வளர்பிறையின நடுநாள எனவும் கொளவர்

67 'சந்திர மண்டலம எனபதறகுப பனிநீக் குபபி என்பது பழையவுரை தாமம் + உதரன = தாமோதரன—கயிறறின தழும்பு பொருநதிய வயிற்றையுடையவன அந்தரம—பிரிவு கொளவாய எனபது கொடுபபாய எனனும பொருளில வநதுளளது

68 கடலில வாழவார்—கடலில வாழும உயிரினங்கள இனனார்—இனன இனன பணபுகளை உடையவா இனையாா—இபபடிபபடடவர் மன—உயிர்களின தலைவனாகிய இறைவன பன்னாள—பலநாள

69 தீர்ததம—கங்கைமுதலிய புணணிய தீர்ததங்கள சாயதது + ஏாததாள = சாயததீர்த்தான சேய—தூரமான, மிகுநத தீர்ததம—தூயமை வாயததீர்ததம—வாயமுதம புண்ணிய தீர்ததங்களில ஆடாமலேயே கணணனை அடையயும் பேறு இசசங்கிறகுக கிடைததுளளது எனபது பொருள

70 வசுதேவன மகன வாசுதேவன் கணணன அன்னவசம் செயயும—வாயமுதம உணணும சங்கு—சங்கா—இறுதிய போலி திருமாலின் மேனிக்குத் தாமரை இலைகளும் கைக்குச செநதா மரை மலரும, சஙகிறகு அனனமும் உவமை

71 கண்படை—உறக்கம் பெண்படையார்—கண்ணன்மீது காதல் கொண்ட பெண் இனத்தார் பூசல—ஆரவாரம் பணபு+அல=பணபல—பணபு இலலாதன பண+பல எனறும் ஆம

72 பதினாறாயிரம் என்பது மிகப பலர் எனனும் பொருளில வந்துள்ளது சிதையாரோ—பகை சொள்ளாரோ?

73 பறபம—பதமம்=தாமரை நாபன்—உந்தியையுடையவன அணுக ர்—நெருக்கம் உடையவா

74 மேலாபபு—விதானம் போந்தானே' என்பதில் ஏகாரம் வினா முலைககுவடு—முலைகளாகிய சிகரங்கள் பெண்ணிாமை—பெணமை ஈடழிததல—அடியோடு அழிததல இது—ஒாகு, வராமல இருக்கும் கொடிய செயல

75 முததம் நிதி—முததுக்களாகிய செலவம் முசில்—மோம சாமம்—நீலம் கருமை சாள் ஆளன்—திருலால, திருவடிகளால் ஆடகொளகினறவன கதுவபபட்டு—கவவபபட்டு ஏமத்தோர் தெனறல—இன்பமாயக் கூடியிருபபோர் விருமபும் தெனறல் இலக்கு—(தாக்கும்) குறி

76 ஒளி—அழகு வணணம்—நிறம் எளிமை—தனிமை அளி—அருள, கருணை ஆவி—உயிா

77 ஆகம்—உடமபு மார்வறகு—மார்பினையுடையவனிடம் புலகுதல—தழுவுதல புரிவுடைமை—ஆசை செபபுமின—சொலலுங்கள்

78 ஊன—தசை, சதை உகிர்—நகம இடந்தான—பிளநதவன சரிவளைகள—கழலும் வளையலகள 'சரி எனபதையே ஒரு வளையல வகையாகவும கொளவர் தருமாகில எனபது தருமாறு என்ற பொருளில வநதுளளது

79 சலம—நீா நிரநது—பரவி, உலங்கு உணட விளங்கனி—உலங்கு எனனும கொசு மோநததால ஒருவகை நோயுற்ற விளாமபழம் இநநோயுறற பழததிறகுள ஒனறும்இராது இதனை வேழம் உணட விளஙகனி எனற தொடராலும் அறியலாம வேழம எனபது ஒரு வகை நோய நடலை நோய—மிக்க துனபம் ஒரு பொருட பனமொழி

80 அடி வீழ்சசி—திருவடியில வீழ்ந்து வணங்குபவள் என் ஆவி—என் உயிர

81 கார்காலம்—மழைக்காலம பேரர்க்காலம—இராவண னோடு போர் செயத காலம பொருதவனார்—போரிடட இராமன எருக்கின ஆம்பழ இலை—எருக்கஞ் செடியின அழகிய பழுத்த இலை வாரசாலம்—நீண்டகாலம

82 கதி—அடைக்கலம், ஆதரவு

83 நாகததின அணையான்—பாம்புப படுக்கை உடையவன நல்நுதலாள்—அழகிய நெற்றியை உடையவள போகம—இன்பம் ஆசம்—நெஞ்சம

84 சிந்தூரம்—சிவபபு, செமபொடி—அழகிய பொடி இந்திர கோபம—செநநிறமுடைய பட்டுபபூசசி மதுரக் கொழுஞ்சாறு—அமுதம சழலை—சுழல வலை உயகும் கொலோ—பிழைப போமா? மலை முழு தும் இந்திர கோபங்கள பரவி மலையை மறைததுக் கொணடதனால் அதனைக் கூடப பாரகக முடிய விலலையே எனறும, இநதிர கோபங்கள் திருமாலின இதழ்கள் போலிருநது அவன நினைவை மிகுதிபபடுததின என்றும் வருநதி னாள

85 அமபூம் புறவு— அழகிய பூஞ்சோலை தார்—நீண்ட தவளம்—முதது காககொள் படாகாள—சினையினையுடைய படா மலர்கள் எனபது பழையவுரை கழறிச் சிரிக்க—எள்ளி நகை யாட தார்—மாலை பூசல—துன்பம் ஆர்க்கு இடுகோ—யாரிடம் சொலவேன்?

86 ஒண்மலர்—ஒளி பொருந்திய மலர் உயவகை—பிழைக் கும்வழி திருவிளையாடு—திருமகள் விளையாடுகினற இல் புகுந்து—இருபபிடம் வந்து வநதி—வலிநது

87 பசமை + பொழில = பைம்பொழில் வமபு — மணம பூவை நறுமலர் காயாமபூ பாதகர்காள—கொடியவாகளே! குயில் முதலிய ஐநதும் திருமாலின திருமேனி நிறம் பெற்று, இவளை மகிழவிபபதற்குப பதிலாகத துனபம் விளைபபதால, 'இந நிறததைப பெற்றதனால உஙகளுக்கு என்ன பயன? எனறு கேடகிறாள

88 துஙகம—உயாசசி 'முகில எனபது ஆகுபெயராயத திருமாலை உணர்ததிறறு தொஙகிய — தங்கிய சரண் — அடைக்கலம்

89 தடா—பானை வாய நோநது—படையல இடுவதாக வேண்டி பரவி—தொழுது அக்கார வடிசில—சாககரைப பொங்கல் ஏறுதிரு—பெருகுகின்ற செலவம

90 அமுது செயதல—உண்ணுதல் ஆளும செயவன—அடிமையும செயவோ நேரபடில—சேர்நதால

91 கரிய குருவி—கரிக்குருவி, பரததுவாசம் மருவி—ஒரு பனை துவராபதி—துவாரகை வாரததை—புகழ் உரைககினறது—உரைககினறன ஒருமை பனமை மயககம

92 தூங்கு—தொஙகுகினற 'திருமுகம் எனபது இஙகு—வாயினைக் குறிக்கினறது மடுத்து—வைதது, தலைபெயவது—கூடுவது

93 சநது—சநதனம் காரஅகில—கரிய அகில தடஙகள்—குளஙகள வந்திழியும்—வந்து பாயும் சுரும்பு—வணடு குழல—கூந்தல்

94 கோடல—காந்தள 'கார்கி கோடல் எனபதறகு கருங காநதள் எனவும பொருள கூறுவர் காநதள் திருமாலின நிறங காட்டியும கார் காலததின வருகையை உணாததியும் தலைவி யைத துனபுறுததியது போரவிடுததவன—அனுபபியவன பூசலிடு வது—முறையிடுவது தாக்கு + ஒடும = தார்க்கோடும் தார—மாலை ஒடும வருந்தும்—இவவாறு தலைவி வருநதுதல 'காமம மிக்க கழிபடர் கிளவி எனபபடும

95 தோனறி—செங்காநதள் வலஙகை—வலதுகை ஆழி—சக்கரம் மாறறோலைபபட்டவர்—அடியாா 'மாறறோலை பபட்டவா எனபதற்குப பகைவா எனறும் இலலறத்தார் எனறும பொருள கூறுவர் மாற்றோலை பட்டு எனறு கொண்டு ஒருவரை அழைதது வரச சொல்லி வேலை கொடுததனுபபினார் அவரைத் தவிர்த்து வேறொருவரைக் கொண்டு போக நேர்நதது எனவும கூறுவர்

96 மணாட்டி — பெண் அஞ்சுதும — அஞ்சுகினறோம் ஆயதது—ஆயிற்று நாக்கு இரண்டாகி விடடது என்பது அவன சொனன சொல தவறியதைக் குறிக்கும

97 பிராட்டி—தலைவி முறுவலகள்—பறகள், அல்லல்—துன்பம ஆழி—கடல் இஙகுப பெருமிததததை உணர்ததிநிறறு கொல்லைஅரககி—வரம்பறற செயலகளையுடைய சூர்பபணகை

98 ஈது—இஙகு இபபோது, கருளக் கொடி—கருடக்கொடி கேட்டும்—கேட்போம்

99 கணம—கூட்டம் மா—பெருமை, நடம—நடனம் பணம—படம், பரிசு—தன்மை

100 நடமாட்டம்—நடனம் முதல எனபது, இங்குக் கண்ணனைக் குறித்தது மிறை—குறும்புகள், எம்மை உடை—என்னுடைய மாடு—செல்வம் போதுமே—தகுமா? தன்னைப் பிரிந்து ஆளகண்ணனிடம் தன கண் சென்று விட்டதால 'கண்ணிலலை' என்றாள்

101 தகைத்துக் கொண்டு—நெருக்கிக் கொண்டு

102 ஊறல—ஊறறு உயிர், அறுத்தல்—அழித்தல நடலை—துன்பம் நாகம + அணை = நாகணை உரைத்தி — சொல்லுவாய

103 நமபரா—நம தலைவா தஙகள தேவர்—திருமால வலல பரிசு—இயன்ற முறையில காண்டும—காண்போம்

104 உககும்—விரும்பும சஙகம்—சஙகு=சஙகு வளையல திமுகம்—தியமுகம் திருமால் தன சஙகினை மிகவும் விரும்புவது போலவே, நானும் என வளையலை மிகவும விரும்புகிறேன எனபது கருத்து

105 எழில—அழகு இனனமுதா—இனிய அமுதமாக இருப்பவர் குழல—தலைமயிா கொப்பூழ—உந்தி கமலம்பூ—தாமரை மலா எமமானார்—எமதலைவா முதலில் வரும் கழலவளை எனபது வளையலுக்குப பெயராய நின்றது பிரிவுத துனபத்தால் மெலிந்து வளையல கழனறது

106 ஓதம—கடல புவனி—பூமி ஆதும—யாதும், ஒன்றும் சோராமே—குறைவுறா வல கோல வளை—அழகிய வளையல் வளையல வகையுமாம

107 மசசு—மேலதளம், மாடம—மாட மாளிகை பெய வளை—கழல வளை இசசை—விருப்பம்

108 பொலலா குறள உரு—மாண்பவரை வருத்தும அழகினையுடைய வாமன வடிவம நளிா—குளிர்ச்சி 'இலலாதோம்' எனபதற்கு 'ஒன்றும் இலலாத வறியவாகளகிய எங்கள' எனவும் பொருள சொலலலாம

109 ஏகப்பொருளசள—வளையலசுர் முதலியன செய—வயல் 'எப்பொருட்கும நின்று' எனபதற்கு, குரஙகு, வேடுவிச்சி ஆகியவாகளுக்கும எளியராய நின்று எனபது பழையவுரை ஆர்க்கும—யாாக்கும அறிவுடையாாகும் மெயப்பொருள்—உயிர்

110 ஊடு அறுத்து—இடையில அணைகட்டி இரு கூறாக்கி ஆக்கை—உடமபு யாப்புண்டு—கட்டுண்டு பேது—துனபம சிறுமை நனமை—பெருமை எனவும் கூறுவர் என் துனபததை எண்ணிப பார்க்க வில்லையே! எனபது குறிப

111 பாசி—நீர்ப்பாசி மாசு—அழுக்கு பனறி—வராகம் தேசு—ஒளி

112 கோடித்து அலஙகாரம முதலிய ஏற்பாடுகளைச செயது கனனி—ருக்மிணி அ ன னாநதிருக்க—செயலறறு இருகக பேணும்—விரும்பும அரஙகம்—திருவரஙகம்; திருமகள நடன மாடும் இடம்

113 மெயம்மைப பெருவார்தலை—கண்ணன அருளிய உபதேசம உகபபார்—விருமபுவார தமமிடையே என்னது திருமாலிடததில எனறும் பெரியாழவாரிடத்தில எனறும பொருளபட அமைநதுளளது சாதிபபார் நிறைவேறற வலலவா

114 பெறறிருநதாளை—பெறற தாயாகிய தேவகியை பேர்தது ஒரு தாய—வேறொரு தாயாகிய யசோதை இல—மாளிகை மல—மலலர்கள், மறகளம்—மல்லாகள போா செயயும் இடம்

115 நாலயலாரும்—அயலார் அனைவரும பாணியாது—தாமதியாமல மருநது செயது—பரிகாரம் செயது மாணி—வாமனன தலைமறியும—(நோய) திருமபிச் செலலும் தீரும

116 கொநதளம—சணடை பரக்கழிதது—பழியுணடாககி நள ளிருட்கண—நளளிரவில

117 அம்+கை=அஙகை—அழகிய கை, கச்சு—மார்புக் கசசு ரவிக்கை கண—முலைக்கண சுசசு ஆடை எனக் கொணடு சட்டுக வாயில போகா—இசைய மாட்டா இஙகுததை—இஙகு

118 துழதி—துனபம் கை கணட யோகம்—கை கணட மருநது உபாயம் நட்டம பாயநது—நேராகக குதிதது நிருத்தம்—நடனம பொயகை—மடு

119 மேகம் முதலிய கண்ணனின திருமேனியையும் உறுபபுக்களையும் நினைவூட்டி அழைததன இருடீசேசன் பக்கல்—கணணனிடம் போகு—வா போது—நேரம், நெடுநோக்கு—அருட பாாவை பததம்—சொறு விலோசநம்—பார்வை பததவி லோசநம்—சோறு பார்ததிருககும இடம்

120 தண் அமதுழாய—குளிாநத அழகிய துளசி பண் அழிய—கடடுககுலைய ஆறறலழிய பலதேவன—கண்ணனின அண்ணன, அண்ணனின வெறறி தமபியின வெறறியுமாம் வணணம திரிதல முதலியன பிரிவுத துனபததின விளைவாகும்

121 கனறு+இனம=கறறினம யாபபும் உண்டான—கடடவும் பெறறான ஏசச—ஏளனம காலிகள்—பசுக்கள்

122 செறுபபனாகில—கோபங கொணடால தலைபபழி—பெருமபழி நனமை—சிறபபு தலையிடாதே—தலை குனியாமல சூடடு—கொடுஙகை, மாளிகை உறுபபு

123 மன்னு—நிலை பெறற வண—வளமான தமர்—தம்மவா, உறவினர் பெயய வேண்டி—செலுதத வேணடி துணிநத துணிவு எடுதத முடிவு, ஏத்த வலலார்—ஓதவலலாா

124 சருநதெயவம்—சரிய திருமால புண்ணில புளியிடடால தாங்க முடியாத எரிசசல் உணடாகும 'அழகு எனபதறகு நனமை எனப பொருள கொணடு, 'பொறுததிருநதால் நனமை, உண்டாகும என அறிவுரை கூறித் துனபுறுததாமல எனவும கூறுவர், அரை—இடுபபு பீதசம—படடு

125 துனனம பெயதல்—துளையிடுதல நிரை—பசுக்கூடடம, குடநதை—குமபகோணம எனனும திருததலம

126 கஞ்சை—கமசனை, விலலி—புருவமாகிய விலலினை உடையவன சிறை—சிறகு கோல—அமபு, வேவுணடு—வெநது வ ன மாலை—துளசிமாலை

127 'ஆயாபாடி எனபது ஆகுபெயராய ஆயாபாடிப பெண் களைக் குறிததது காரிஏறு—கரிய காளை போனற கணணன உ பமை ஆகுபெயா உழசசு—வருநத, உழககுணடு—வருநதி பருகசி—பருகச செயது

128 முழசி—முகர்நது பொழிலவாய—சோலையில உரு வெளித் தோறறம எனபது கணணுககுத தோனறாமல, மனத திறகு மடடும் தோனறும காடசி

129 நடை நெறிமுறை குளபபுககூறு கொளபபடடு—காலி னால மிதிககபபடடு குளபபு—குளம்பு=கால் புடைபெயாதல—அசைதல போடகன—பொயயன

130 மீ மேனமை, மீது—மேல வெறற வெறிதே—ஒரு பயனுமினறி பெறறதாய—மகனாகப பெறற யசோதை குமரன —எனறும் இளமையுடையவன அறற குறறம் அவை—அவனுக் கெனறே முடிவு செயயபபடட குறை

131 கிழங்கோடும்—வேரோடும் அழலை—கொடுந்துயா

132 என?—என்ன பயனுடையது? ஒரு ஞானறு—ஒரு நாள், ஒரு சமயம்

133 அலமம—துன்பம் அணிவிளககு—அழகிய விளககாக உள்ளவன வேட்கை—ஆசை துவளாா—வருந்த மாட்டார்கள்

134 படி—தன விருப்பமபோல திரிபவன காாஏறு—கரிய காளை போனற கண்ணன் மீழகனறு—தம்பி இடமறு—சபதம் பிருநதாவனம—பிருந்தாவனம்

135 அனுங்க—வருந்தி நடுங்க குணுங்கு—முடை நாற்றம், குடமேறு—இளங்காளை சணங்கள—கூட்டங்கள்

136 மால—ஆசை மயக்கம் வினதை சிறுவன்—வினதை என்பவளுடைய மகனாகிய கருடன

137 காா—மேகம, மேகம திருமாலின மேனிக்கும், தாமரை கண்ணுக்கும் உவமை சாதறுக கொண்டு—இழுத்துக் கொண்டு குபபாயம்—சட்டை புகர்—புள்ளி மால - பெரிய

138 வலையிலிருநது தபபி ஓடிய பனறி திருமபவும் கிடைக் காததுபோல, கண்ணன கவர்ந்த பொருளும் திரும்பக கிடைக காது அவன தரமாட்டான

139 சார்ங்கம்—வில வட்டம்—வளைவு உதயபபருப்பதம்—சூரியன உதிக்கும் மலை கதிர்—சூரியன

140 இதறகு முநதிய பாட்டில பொருததமிலி என வந் துள்ளதால இப்பாட்டில வரும பொருத்தமுடைய நம்பி, என பதை வருசப கழசசியாகக கொண்டு, பொருத்தமில்லாத நம்பி எனபபொருள்கணடோா பழைய வுரைகாரர் கருதது—எண்ணம் பிழைதது—தபபி அருநதி—விருபபம தாரா கணங்கள்—நட்சத்திரக் கூட்டங்கள (விருத்தம்)—விருந்தம்—கூட்டம்

141 அரி—கருணை ஆழியான — சக்கரததையுடைய திருமால் பூங்குழலகள்—அழகிய கூநதலகள் மிரிர்—விளக்கம்

142 அயன—பிரமன நளிர்—குளிர்சசி மாமலர்—பெரிய தாமரை மலர் விமலன—குற்றமற்றவன், கண்ணன்

143 பருமை + தாள்=பருந்தாள் மருந்து—பிறவிபபிணிக்கு மருந்து பெருமை + தாள்=பெருந்தாள்

செயயுள முதறகுறிபபு அகராதி

எண : செயயுள எண

பிழை—திருத்தம

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
10	1	இறைவனுக்குக்	இறைவனுகுச்
10	9	வாழக்கை	வாழக்கை
10	23	பெரும்புதூர்	பெரும்பூதூர்
16	10	துரங்கங்களும	துரகங்களும்
17	14	அவியினை	அவியினைக்
17	19	பேசக	பேசசு
19	6	யினையுடைய	மேனியினையுடைய
23	24	சிறறிலை	சிற்றிலைப
25	10	சினம	சினம்
27	4	ஒனறு	ஒன்று
39	19	ஆழமாக	ஆழமாகப
46	8	கூவாம	கூவாய
51	16	விண்ணையும	விண்ணையும்
52	11	னுளளிட	னுளளிட
55	2	சலசலங்களையும்	கலசங்களையும்
61	4	கிறபபி	சிறபபி
64	17	தென்றலிக்	தெனறலுக்
72	13	தொரு	தொரு
73	7	யுளன	யுளள
75	16	திருமாலிஞ்	திருமாலிருஞ்
77	7	துளகி	துளசி
82	3	போலாகவோ	போலாகாவோ
89	15	நேரய	நோய
90	8	னையுயத	னையுயத
90	30	புலம்பல	பிலம்பல
92	8	னையுத்	னையுயத
94	25	மஞ்சி	வஞ்சி

